2471

המחבר

ר' יוסף חיים ב/ אליהו

מבגדאד

ספר

תקון תפלה

והוא תיקונים ונסחאות אמיתיות וסדרים ומנהגים יקרים בדברים העומדים ברומו של עולם מלוקטים ומקובצים מספר הכונות של רבינו הגדול האר"י זיע"א אשר קיבל מפי אליהו זכור לטוב ואת לרבית עוד מסידור רבינו הרש"ש זיע"א אשר כל דבריו בנויים על פי קבלה האמיתית של רבינו האר"י זיע"א דוקא יג"ר זכותם יגן בעדינו תמיד אכי"ר:

פה בבל יע"א

שנת
כה תתברכו את בני ישראל
לפ"ק

הקדמה

יגל יעקב ישמח ישראל בהגלות נגלות אור יקרות הקבלה האמתית
אשר קיבל צדיק יסוד עולם מורינו ורבינו האר"י זיע"א מפי
אליהו זכור לטוב והנה כי לאו כל מוחא סביל דא ולאו כל אדם
זוכה לירד לעומקה ולהבין סתריה אך ותהי נחמתינו כאשר נשאר
מעט לפי ערכינו ממתקה ודובשה במנהגים טובים ויקרים הנמצאים
בה אשר כולם בנויים על יסוד האמת וסוד עמוק וגם לרבות נסחאות
אמתיים וסדרים נכונים בדברים העומדים ברומו של עולם ועל כן
לזכות את הרבים עשיתי קיבוץ של ברכה וקראתיו תיקון תפלה
והוא מלוקט ומקובץ מספר הכוונות של רבינו האר"י זיע"א ומסידור
רבינו הרש"ש זיע"א והדברים הנאמרים פה נשתם המה מספר
הכוונות של רבינו זיע"א והנה כי כן העצה היעוצה על כל איש
ישראל פירסום על הגליון בסידור תפלה שלו כל ההנהגות והתיקונים
הנמצאים פה כדי שתהיה לו למזכרת תמיד וה' ברחמיו לא ימנע
טוב להולכים בתמים ויעזרנו על דבר
כבוד שמו אכי"ר :

תיקון תפלה
בהנ"ו

בכל פעם שהאדם מזכיר ומברך ומוציא שם הוי"ה בכל מקום יכוין לכלול ביחד הוי"ה אדנ"י בשילוב כזה יאהדונה"י לפי כי בכתיבתו הוא הוי"ה ובקריאתו הוא אדנ"י גם בכל מקום שמוציא מפיו שם הו"יה צריך לכוין בה"א אחרונה לשם אדנ"י והיינו כי ה"א אחרונ' שהיא מלכות תהיה שם שלם שהוא שם אדנ"י גם אזהרה שמעני בשם רבינו הרש"ש ז"ל שבכל פעם שאדם מוציא שם הוי"ה בפיו יכוין אותו בנקוד לבאות ויזהר מאד שלא יזכרנו בלתי נקוד . אזהרה במצות עטיפת ציצית יוריד הציצית על צוארו אחר הברכה ויהיו ב' ציציות בצד ימין וב' ציציות בצד שמאל ואח"כ יאחוז בצד ימיני של הטלית בשתי ציציות שבו וישליכם לצד שמאל סביב גרונו על כתף השמאלי לאחוריו וישהה כזה מעט כדי הילוך ד' אמות ואח"כ יחזור וישליך לאחוריו גם ב' ציציות של צד השמאלי של הטלית באופן שיתחברו מאחוריו בצד השמאלי כל הד' ציציות וישהה בכך מעט כדי הילוך ד' אמות

ואח'כ

ואח"כ יסיר העיטוף מעל ראשו וילבשנו כדרכו :

אזהרה : במצות תפילין צריך גדול לכל איש ישראל להניח שתי זוגות תפלין א' כפ' רש"י וא' כפ' ר"ת כי תרוויהו צריכי ואין בזה יוהרא וחסידות וילבש הב' זוגות ביחד ואמנם אופן הנחתם הוא כך תחילה יניח בזרועו תש"י דרש"י ואח"כ תש"י דר"ת ושניהם יקשרם במקום הנקרא קבורת של פרק העליון שבזרוע שמאל ודרש"י יהיה סמוך כלפי צד הכתף ודר"ת סמוך לפרק אמצעי וכן בתש"ר יניח בתחלה דרש"י ואח"כ יניח דר"ת למעלה מרש"י :

רבון : העולמים אתה צויתנו להקריב וכו' כ"ל שיהיה זה שיח שפתותינו חשוב ומקובל ומרוצה לפניך :

וכן : שני כתובים המכחישין זא"ז כ"ל וכן בפתח פסוקים אלו של ה' מלך וכו' צריך לאמרם מעומד ואם הוא עודנו בסדר הקרבנות ושמע שהציבור אומרים פסוקים הנז' צריך לעמוד עמהם בעת שאומרים אותם :

ברוך שאמר כ"ל אותו הנוסח יש בו פ"ז תיבות

וי"ג

וי"ג ברוך ויאמר אותו מעומד וכשיתחיל ימשמש בשני הציציות שלפניו ויאחוס בידו עד גמר הברכה ואח"ך ישב ויאמר מזמור לתודה מיושב גם צ"ל מהולל בפתח עמו ולא יאמר כפי ביו"ד יען כי אלא בפתח בי' פ"ז כמבין פ"ז תיבות שיש בכ"ש גם צ"ל בתשבחות התי"ו בחירק ולא בשורק :

ביו"ט שחל בחול ג"כ יאמר מזמור שיר ליום השבת ולא יתחיל מטוב להודות משום דגם יום טוב נקרא שבת וכן נוהגים בבית אל ובכ"ן וגם מנהג הנ"ל שאומרים מזמור לתודה בחה"מ של פסח וסוכות ובע"פ: ·

אחר שאומרים פסוקים של יהי כבוד וכו' או תכף ומיד יתחיל לומר אשרי וכו' תהלה לדוד וכו' ואין להפסיק בין הפסוקים האלו לתהלה לדוד בשום פסוק אחר כלל כי פוגם בכתר ח"ו א"ח כ"ל אם נזדמן לו לענות קדושה והוא עומד בין הפסוקים הנ' לתהלה לדוד ומחר תכף לומר לפחות פסוק ראשון של תהלה לדוד ארוממך וכו' ויענה הקדושה אחריו גם ב' פסוקים של עיני כל

תקון תפלה

אליך וכו' ופותח את ידיך יכוין בהם היטב להבין בלבבו
מה שמוציא מפיו ויכוין בשמות היוצאים מהם וכנו'
במחזור

באומרו ואתה מושל בכל יתן ביד הגבאי או בתוך
כיס של צדקה ב' פרוטות ופרוטה ובחתימת ישתבח
יאמר מלך אל חי העולמים אמן

כשיתחיל יוצר אור ימשמש בתפילין של יד כשאומר
ובנעימה קדושה צריך להפסיק בין מלת ובנעימה
למלת קדושה כדי לחבר מלת קדושה עם מלות
שאחריה ויהיה המשמעות כך כי בשפה ברורה
ובנעימה עונים קדושה כולם כאחד באימה :

גם צ"ל והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים
לעומת השרפים לעומתם משבחים ואומרים :

לאל ברוך נעימות צ"ל הלמד בקמץ כלומר לאל
הידוע שהוא ברוך יתנו לו נעימות וכן למלך
אל חי וקיים צריך לנקוד הלמד הראשונה של למלך
בקמץ כלומר למלך הידוע שהוא חי וקיים ·

גם צ"ל המחדש בטובו בכל יום ולא יאמר טובו :

באומרך וקרבתנו מלכנו תכוין לקיים מצות עשה
לזכור

לזכור מעמד הר סיני וקבלנו אותו ית' למלך עלינו
וכאומרך לשמך הגדול תכוין מ"ע לזכור מה שעשה
עמלק שבעבורו אין השם שלם ואין הכסא שלם
וכשיבא ימחה שמו של עמלק ויהיה השם הגדול
הוי"ה שלם והכסא שלם וכאומרך באהבה להודות
לך תכוין לקיים מ"ע לזכור מה שעשה ה' למרים
שהפה נבראת להודות לה' ולא לספר לשה"ר :
כשאומר מהר והבא עלינו ברכה ושלום יאחז
שני צדדי הטלית ע"ג שתי כתפיו
ואח"כ יקבץ ארבע ציציות ביד שמאלו ויניח על לבו
ביד שמאלו כל עוד שהוא קורא ק"ש עד ודבריו
חיים וקיימים וקודם שיקרא ק"ש יכוין אל מ"ע
שנצטוינו לקרות ק"ש בכל יום וכשאומר שמע ישראל
וכו' יסגור עיניו ביד ימינו עד שישלים בשכמ"לו :
יאמר פ' שמע ישראל בכוונה ויושב הדעת
וכשיאמר מלת אחד יכוין בשם יאהדונהי
ויכוין שהוא מקבל עליו למסור נפשו להריגה על
קידוש השם בעבור מלת ה' וזו הכוונה היא
חיוב וצורך גדול לכל איש ישראל . גם בפ' ואהבת

ויכוין

יכוין לקיים מ"ע שנצטוינו לאהוב את השי"ת והיא
מכלל הרמ"ח מ"ע :
כשתגיע אל וקשרתם לאות על ידך תמשמש
בתפלין של יד והיו לטוטפות בין עיניך
בתפלין של ראש וכן כשתגיע אל וקשרתם אותם
וכו' · גם כשתגיע אל ויאמר שהוא פ' ציצית
תקח ראשי חוטי הד' ציציות ביד ימין ושרשי
הכנפות בכנפי הטלית יהיו ביד שמאל ותניחה
כך נכונה על הלב כנגד שמאל וכל עוד שאתה
אומר פ' ציצית תהיה מביט ומסתכל בציציות ההם
שזו היא א' מן רמ"ח מ"ע שיסתכל בציציות וכשתגיע
אל וראיתם אותו תעבירם ע"ג עיניך ותנשקם
בפיך וכשתגיע אל ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי
עיניכם תנשק הציצית בפיך ותעבירם ע"ג עיניך
וכשתגיע אל ודבריו נאמנים ונחמדים לעד תנשקם
ותעבירם ע"ג עיניך ותסירם אז מידך שיתגלגלו
למטה כדרכן וכפסוק אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים תכוין לקיים מ"ע מן התורה
לזכור יציאת מצרים ותכוין בפסוק זה לקיים מצוה

זו בין בקריאת שמע דשחרית בין בק"ש דערבית :

גם צ"ל גואלנו גואל אבותינו יוצרינו צור ישועתינו
ולא יאמר צירנו

גם צ"ל למלך אל חי וקיים הלמ"ד בקמץ ולא בשבא
ע"ד מה שנתבאר לעיל

גם צ"ל רם ונשא גדול ונורא ולא יאמר גדול גבור
ונורא

גם כשאומרו תהלות לאל עליון גואלם יקום מעומד
עד סוף תפלת י"ח

כריעות וזקיפות של העמידה אחז"ל כל הכורע
כורע בברוך · וכל הזוקף זוקף בשם ·

והכוונה כי צריך להיות ב' כריעות וב' זקיפות והוא
כי במלת ברוך תכרע גופך בלבד · ובמלת אתה
תכרע ראשך ג"כ ובמלת ה' תזקוף ב' זקיפות ותחלה
תזקוף גופך בלבד · ואח"ך תזקוף ראשך ג"כ

בברכת על הצדיקים צ"ל כך על הצדיקים ועל
החסידים ועל שארית עמך בית ישראל ועל
פליטת בית סופריהם וכו'

ובאומרך ושים חלקינו עמהם צריך לכוין כמאמר
מלות

תקון תפלה

מצות של הכוונה כי כאשר האדם חוטא ועושה עבירה אז מונע ממנו שכר מצות שעשה והנה כיני כל זמן שלא שב בתשובה אותם האורות והמלאכים הנעשים מאותם המצות שעשה ניתנים לצדיק הראויים לו כפי מה שגזרה חכמתו ית' כסוד יכין רשע וצדיק ילבש · אמנם יש צדיקים גדולי המעלה מאד שאינם ראויים ליהנות מזולתם שא משלהם וכשלוקחים ההארות הנז' הנה הם בידם בתורת פקדון בלבד כנאמנות וכאשר ישובו בעליהן בתשובה יחזרו להן אותן ההארות שלקחו מהן ולכן מאחר שא"א לאדם בלא חטא אנחנו מתפללין לפניו ית' בעבור אותם ההארות של חלקינו וגורלנו שהרוחנו ע"י מעשה המצות שעשינו אם אינם ניתנים לנו מחמת חטאתינו שעדיין לא שבנו כראוי הנה תשימם עם הצדיקים הגדולים הרשומים המובטחים בשמך באמת כדי שיהיו ההארות הנז" קיימים ושמורים לנו כי כאשר נשוב יחזירום לנו ולא ישים חלקינו עם צדיקים זולתם דהיינו אותם שלא יחזירום לנו

ובאומרך

ובאומרך וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין
תכוין בזה להתפלל במחשבתך להשי"ת
על משיח בן יוסף שיחיה ולא ימות ע"י ארמילוס
רשיעא ועליו אנחנו מתפללין וכסא דוד עבדך
מהרה בתוכה תכין ובאומרך כי לישועתך קוינו
כל היום תכוין לצפות ולקוות בכל יום לישועתו
ית' כי שאלה תהיה בעת פטירתך כשיעמידוך לדין
וישאלוך צפית לישועה :

בברכת שמע קולנו צ"ל בך שמע קולינו ה' אלהינו
אב הרחמן רחם עלינו וכשיגיע אל תיבת
מלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו וכו' יאמר וידוי
על חטאיו בדרך קצרה ויאמר נוסח זה אנא ה'
חטאנו עוינו פשענו לפניך ולא קיימנו מאתים
ושמונה וארבעים מצות עשה וענפיהם ומדקדוקי
ומדברי סופרים ועברנו על שלש מאות וששים
וחמש מצות לא תעשה וענפיהם ומדברי קבלה
ומד"ס בהרהור במחשבה בראייה בשמיעה בקלא
ובריחה בדיבור ובמעשה בגלגולים אלה או בגלגולי'
אחרים מיום שנברא העולם עד היום הזה ויאמר:

תקון תפלה

א"ה שתמחול ותסלח ותכפר לחטאתינו עונותינו ופשעינו ותעזרינו על דבר כבוד שמך ותפרנסנו פרנסה טובה ביותר ובנחת בריוח וברחמים רבים ותמלא כל משאלות לבינו לטובה לעבודתך ואם ירצה לומר דרך קצרה יותר יאמר כנוסח זה · רבש"ע חטאתי עויתי פשעתי לפניך יהרמ"ו א"א שתמחול ותסלח ותכפר לי על כל מה שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מיום שנבראתי עד היום הזה ותעזרני על דבר כבוד שמך ותפרנסני פרנסה טובה ביותר ובנחת וכו' · ואח"כ יאמר ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו וכו'

בנעילה ויכוין כ"ל לתן לחם ולרחמים לחיים טובים ולשלום וכו' כסידור רבינו הרש"ש ז"ל

ובכל סידורי גורי' האר"י ווע"ח וזה נוהג בכל זמן בר"ח ויו"ט ור"ה וכיפור בין בתפלה בין בברכת המזון :

קודם אלהי נצור אחר פ' יהיו לרצון אמרי פי יאמר מזמור למנצח בנגינות מזמור שיר אלהים יחננו וכו' ויש נוהגים לומר גם מזמור שיר

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים ואחר גמר
התפלה תפסע שלשה פסיעות לאחוריך ויהיו פסיעה
הגל פסיעה ממש ואל תרחיב רגליך יותר מכדי
שיעור פסיעה ממש :

בקדושה תכוין לקיים מ"ע א' שנצטווינו כפ' ונקדשתי
בתוך בני ישראל ופירשוהו בזוהר כפ'
אמור בר"מ שנתחייבנו שנקדש שמו ית' כשיר
נקדישך ונעריצך וז"ש בתוך בני ישראל רמז בזה
שצריך האדם לכוין שתמשך עליו בחי' הקדושה
ההיא ויתקדש האדם מקדושתו ית' וזהו ונקדשתי
בתוך בני ישראל וז"ה והתקדשתם והייתם קדושים
כנז' בר"מ שנקבל הקדושה מקדושתו ית' שנמשיכה
עלינו ותכוין כי אנחנו בני המלכות ואנחנו
מקבלים הקדושה ע"י אמינו ולכן צריך שתכוין
לבטל עצמך תוך המלכות לקבל מקדושה הנמשכת
עליה וזה תכוין כאומרך מלא כל הארץ כבודו :
וכשתגיע הש"ץ אל נקדישך וכו' צריך האדם לחזור
ולפסוע שלשה פסיעות לפניו במקום
שהיה עומד בהיותו מתפלל בלחש ויסתום עיניו
בכוונה

בכוונה גמורה · גם יזהר בתכלית הזהירות לכוין הרגלים בעת הקדושה של נקדישך כשיר ורגליהם רגל ישרה שבשני הרגלים יהיו כדמות רגל אחד בלבד · גם צריך שתאמר עם הש"ץ כל סדר הקדושה מלה במלה מן נקדישך ונעריצך עד סיום כל הקדושה כולה ואמנם ב' תיבות של נקדישך ונעריצך צריך שתאמר אותם בקול רם ושאר התיבות עד עניית קדו"ק תאמר אותם בלחש עם הש"ץ ואח"כ כשתענה קדו"ק יהיה בקול רם ובעינים סגורות ובדלוג כלפי מעלה ואחר הקדושה תשאר עומד במקומך לשמוע החזרה מן הש"ץ עד נפילת אפים:

אחר חזרת העמודה יאמר וידוי ואח"כ ויעבור ואח"כ נפילת אפים תכף ואין להפסיק בדבר אחר כלל וביום ב' וה' יאמר אחר נפילת אפים אל מלך יושב וכו' ויעבור וכו' ואנשי אמונה וכו' ויעבור וכו' תמהנו וכו' ויעבור וכו' אלהינו ואלהי אבותינו אל תעש וכו' ואח"כ כל סדר והוא רחום וכו' ואחר כך אומר הש"ץ קדיש עד דאמירן בעלמא וצריך ליזהר בזה הקדיש וכן בקדיש שאחר

העמידה וקדיש שאחר חזרת הש"ץ למקומו להגבי־
עומד עד האמן יהא"ר וכו' עד דאמירן בעלמא
ואז ישב משא"כ כשאר הקדישים שאם היה יושב
בתחלת הקדיש שאין צריך לעמוד גם במה שאמר
לפניך וכו' לא יאמר אין כל דבר נעלם ממך
אלא יאמר אין דבר נעלם ממך

בקריאת ס"ת צריך ליזהר תחלה כשפותחין ס"ת לראותו לקהל להסתכל האדם באותיות עצמן . גם כשעולה לקרות בתורה צריך ליזהר שתראה מקום הקריאה ותסתכל בפסוק אשר עתיד להתחיל ואח"כ תכסה הכתיבה ע"י מפה של ס"ת ואז תברך ברכ"ה שלפני' ואח"כ תפתח ותקרי' ואח"כ תחזור ותכסה הכתיב' ואז תברך ברכת התורה שלאחריה גם צריך ליזהר כשעולה לקרות בס"ת שתאחז בס"ת בשתי ידיך ולא בתיק כי אם ביריעה עצמה יד א' מצד זה ויד א' מצד זה . אבל תאחז אותה ע"י מפה של הס"ת לא בידך ממש כאמרם ז"ל כל האוחז ס"ת ערום נקבר ערום מאותה מצוה . ואחר שאחזת אותו בשתי ידך אז תסיר משם יד שמאל

ותאחז

תקון תפלה

ותשאר יד ימינך אחוזה בס"ת כל זמן קריאתך כו׳ · והנה שבעה העולים ביום ש"ק הנה השלישי והששי הם משובחים ומעולים יותר מן הכל אך הששי הוא יותר משובח ומעולה מן השלישי והנה חמשה עולין הנשארים ג"כ יש בהם מדרגות זו למעלה מזו והוא כי אחר מעלת השלישי הוא הראשון ואחריו השני ואחריו הרביעי ואחריו החמישי ואחריו השביעי

לא יסיר התפילין כי אם עד גמר עלינו לשבח ועל כן נקוה לך ואז אח"ך יסיר תפילין של ראש מעומד ויניחנו בכיס · ואח"ך ישב ויסיר תש"י מיושב ויניחנה בכיס ואח"ך יסיר הטלית

בנשמת כל חי נ"ל וה׳ אלהים אמת לא ינום ולא יישן וכו׳ כן היא הגירסא בתפלת ישראל שסידר מהרש"ו ז"ל גם ביוצר דשבת נ"ל אל אדון על כל המעשים וכו׳ דעת ותבונה סובבים הודו ולא יאמר סובבים אותו · גם נ"ל שבח נותנים לו כל צבא מרום ולא יאמר יתנו לו וכן הגירסא בסדור רבינו הרש"ש ז"ל · גם נ"ל שרפים וחיות ואופני הקודש

קודש כי כן סדרן ולא יאמר שרפים ואופנים וחיות הקדש :

כנוסח היה"ר שאומר הש"ץ בשבת שקודם ר"ח כדי להכריז על ר"ח הנה בחורף יאמר ולגשמים בעתם יכין יאמר ולטללי ברכה · גם בתפלת מוסף של ר"ח אין לומר שעירי חטאת לכפר בעדם כי אם צריך לומר ושעיר חטאת לכפר בעדם וכן צ"ל ושעיר עזים כעשה ברצון · גם צ"ל זכרון לכולם היה ולא לומר יהיה · גם צ"ל ויהיה ראש החדש הזה סוף וקץ לכל צרותינו · גם בשנת העיבור יאמר למחילת חטא ולסליחת עון ולכפרת פשע וכן נוהג בסידור רבינו הרש"ש ז"ל גם צ"ל תמידים ומוספים כמ'ס ולא כנו'ן כי כך הוא בלשון זכר וכנו' בש'ח ע"ש ·

בברכת השחר כפי סידור רבינו הרש"ש ולה"ה צ"ל המעביר חבלי שינה מעיני ותנומה מעפעפי ולא יאמר מעינינו ועפעפינו לשון רבים ·

סדר התיקון חצות אם האדם אומר אותו בביתו ט"ב שילך וישב אצל פתח החדר שלו סמוך למזוזה ויסיר מנעליו וישב יחף ויעטוף ראשו

ויבכה

וירבה בבכיה כפי כחו ויקח אפר מקלה וישים על מצחו במקום הנחת תפלין ויכוף ראשו ויחבק פניו בקרקע ויכוין בזה על שריפת התורה שנעשית אפר וגם יכוין בזה אך מיום שחרב בהמ"ק ונשרפה התורה נמסרו סודותיה ורזיה לחיצונים וזה נקרא גלות התורה בעוה"ר וכל זה תעשה קודם אמירת תיקון רחל (ונ"ל דאם האדם אומר תיקון רחל בבית הכנסת עם הציבור ואינו יכול לעשות כל האופנים הנז"ל מצוה ויהרא הנה לפחות יזהר לומר תיקון רחל בבכיה ובשברון לב וזו העיקר כי רחמנא ליבא בעי) וזה סדר תקון רחל תחלה יאמר על נהרות בבל וכו' ויכוין לבכות על חרבן הבית ואח"ך מזמור לאסף אלהים באו גוים וכו' ויכוין לבכות על הריגת הצדיקים ואח"ך תאמר פסוקים זכור ה' מה היה לנו וכו' עד סוף מגלת איכה ויכפיל בסוף פ' השיבנו וכו' והנה בפסוק זכור ה' מה היה לנו תכוין ר"ת מילה כי בעו"ה נתקה המילה ריא הקדושה ונכנסה הערלה הנקראת חרפה והוא סמא"ל וכמ"ש בבני יעקב כי חרפה היא לנו וז"ש

זכור ה' מה היה לנו בתחלה המילה והקריעה ואח"כ הכיעה וראה חרפתינו עתה ששלטה הערלה בעולם שהיא הסט"א · גם תכוין כי מה שהיה תחלה גוברת מדת הרחמים בעולם שהוא הוי"ה במילוי אלפין שעולה מ"ה חזר לאיות מדה"ד הנקרא אלהים בני' לנו וז"ש זכור ה' כי שם מ"ה חזר ונהפך ונעשה לנו והענין הוא כי מ"ה במילוי הוא מ"ס ה"ה גי' פ"ו שהוא אלהים הרי שמן מ"ה נעשה לנ"ו · גם בפסוק נפלה עטרת ראשינו תכוין כי השכינה הנקראת ה"א אחרונה של דהוי"ה נפלה בעונותינו וזהו מלת נפלה נפל ה"א ואח"כ תאמר פסוק הבט משמים וכו' כי אתה אבינו וכו' למה תתעינו וכו' למצער ירשו וכו' ועתה ה' אבינו וכו' אל תקצוף וכו' ערי וכו' כית יכו' העל אלה וכו' ואח"כ תאמר פסוקים דנחמה על חומותיך ירושלים וכו' ואל תתנו דמי לו וכו' נשבע ה' בימינו וכו' כי מאספיו יאכלוהו וכו' ואח"כ תאמר שלשה פסוקים אלו והם אתה תקום תרחם ציון וכו' כי רצו עבדיך וכו' בונה ירושלים ה' נדחי ישראל

ישראל יכנס והרי נשלם כזה תיקון רחל :
ואח"כ תתחיל בתיקון לאה ותחלה תאמר מזמור
כאיל תערוג כולו ומזמור הסמוך שפטני
וכו' כולו ואח"כ מזמור יענך ה' ביום צרה וכו'
כולו ואח"כ מזמור לה' הארץ ומלואה ובשתאמר
שאו שערים ראשיכם וכו' תכוין שעתה הקב"ה נכנס
בג"ע להשתעשע בנשמות הצדיקים ואח"כ תאמר
מזמור אלהים יחננו ויברכנו כולו ואח"כ תאמר
מזמור הללויה הודו ה' בכל לבב וכו' ואח"כ
תאמר מזמור של בבוא אליו נתן הנביא וכו'
כולו בבכיה ותחינה ובקשה כי צריך שתבכה בכל
לילה על עונותיך ותבקש מחילה מלפניו יתברך
ולכן צריך לומר מזמור זה אחר מזמורים הנז"ל
ואחר שתאמר מזמור זה תאמר עד הנה בכיה
בציון ומספד בירושלים תקים תרחם ציון ותבנה
חומות ירושלים ועד כאן היה תיקון לאה ואח"כ
צריך לעסוק בתורה ולכן צריך לומר עתה הבא
פתיחת אליהו זכור לטוב וזה הסדר של תיקון רחל
ותיקון לאה הוא הכתוב בספר הכוונות של רבינו
האר"י

אחר"י וינ"א אך יש נוהגים להוסיף מזמור שיר המעלות בשוב ה' שיבת ציון וצריך להזהרו אחר הפסוקים של עד אנה בכיה בציון וכו' קודם פתיחת אליהו ז"ל כך מצאתי כתוב והאמת איתא כדי שלא להפסיק בסדר הרב ז"ל · גם יש נוהגים לומר א"א מלך רחמן רחם עלינו וכו' וכ"ל שהגם שלא נזכר זה בדברי רבינו זלה"ה מ"מ אין קפידא לאומרו כי זה תפלה ובקשה ואינו מקרא ופסוקים כדי לחוש לבלתי יאמר אותם במקום שאינו צריך גם

הרי הוא אומר אותם אחר גמר התיקון ·

בעשרת ימי תשובה בברכת אבות יאמרו נוסח

זכרנו לחיים שים בו י"א תיבות ובברכת

אתה גבור יאמר מי כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים לחיים והנה יש שינוי בזה כי בתפלת שחרית ומנחה יאמר אב הרחמן ובתפלת מוסף יאמר אב הרחמים וכן הוא במוסף של שבת שובה וכן במנחה של שבת שובה יאמר ג"כ אב הרחמים כמו מוסף והנה כוונת ברכה זו הוא כך כי ביום ר"ה נידונין כל הנשמות העתידות לחזור בעוה"ז

בסיד

בסוד חוזרים בגלגול וזמ"ש בתפלת מוסף בזכרונות אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם וכו' מי לא נפקד וכו' והנה ע"י גלגול הנשמות האלו שמחזירים לחיות בעוה"ז בסוד הגלגול מזה ג"כ נתאמת אצלינו שיהיה גם תחיית המתים של הגופים לעת"ל וזמ"ש אחריו ונאמן אתה להחיות מתים בגוף ונפש כי בראותינו איך זוכר יצוריך ברחמים לחיים שתחזור הנשמה בגלגול מזה נודע כי נאמן אתה להחיות מתים בגוף ונפש וגם לסיבה זו נתקן תיקון מי כמוך בברכת תחיית המתים כי כולו דוגמא אחת ·

בר"ה לא יאמר אבינו מלכנו חטאנו וכו' וכן מחול וסלח וכו' וכיוצא בזה · גם נ"ל אגודה אחת בסגול תחת השקדאחת · גם נ"ל ועקידת יצחק היום לזרעו תזכור ובס' ש"ח כתוב שהגירסא הנכונה לומר שהשולטן לפניך כלומר שהשלטנות לפניך עוד כתב שנ"ל וגבורת ימינך הכין נקודה בסגול גם כתב שנ"ל והישועה בחירק בפירושו תעשה הרשעות בעולם גם כתב שנ"ל כעשן כבית

ולא

ולא ככף גם כתב של"ל אבינו מלכינו חנינו ועננו
כי ה' היא כנגד חונן הדעת ויאמר אתה קדוש
א"כ החזירנו בתשובה וכו' ע"כ

א"ה עוד מצאתי כתוב הגהות במוסף ר"ה מלוקטים
מפי סופרים ומפי ספרים ושם הן צ"ל חמידין
בסדרם ומוספים כהלכתם כמה ולא כמו גם צ"ל
וכרי מעללי איש בלא וא"ו ולא יאמר וילכרי גם צריך
לדלג כי זכר כל היצור לפניך בא ואתה דורש
מעשה כולם וגם צריך לדלג בהביאך את מי המבול
לשחת כל בשר מפני רוע מעלליהם וצ"ל כך כי
דורשך לעולם לא יכשלו ולא תכלים לנצח כל
החוסים בך וגם את נח באהבה זכרת ותפקדהו
בדבר ישועה ורחמים על כן זכרונו בא לפניך וכו'
גם צ"ל וכל בְּרִיות בראשית נחרדו ממך ולא יאמר
ובריות גם בנוסח יעלה ויבא כבר כתבנו למעלה
שצריך לומר לחן לחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום
ודבר זה נוהג בכל פעם בין בר"ה בין ביום"כ
בין ביו"ט בין בר"ח

בשעת הוצאת ס"ת ביום ר"ה וביום הכפורים

שחרית

שחרית ומנחה צריך לומר תפלה זו אשר תיקן רבינו הרש"ש ז"ל לאומרה בקהל חסידים בעה"ק תוב"ב וקודם הבקשה יאמר הש"ץ י"ב פעמים פסוק לעולם ה' דברך נצב בשמים ויאמר אותו בקול רם ובניגון היטב ובכל פעם יענו גם הקהל אחריו הפסוק הנז' בקול רם ויכוונו במלת דברך שישאר הדין למעלה ואח"ך יאמרו התפלה הנז' וזאת תוארה :

יהר"מ יְהֹוָה אלהינו ואלהי אבותינו שתעשה למען רחמיך ולמען שמך הגדול הנכתב ואינו נקרא שנתכוונתי בו שתצילנו לנו ולנשותינו ולבנינו ולבנותינו ולכל הנלוים אלינו מכל רע וממשחית ומגפה ומכל צרה וצוקה ויגון ואנחה ומכל חולי ומחלה · ולמען השם הקדוש המתפשט מאור המרכבה התחתונה אֲדָנָי וכשהו' כלול עם מקורו אֶהְיֶה אאהלידה שתבטל ברחמי' המרובים ובחסדים הפשוטים מעלינו ומעל כל בני ביתינו כל גזירות קשות ורעות ויסכרו כל המקטרגים והמשטינים עלינו

אנא בכח השם הקדוש המתפשט ממקור המרכבה
העליונה קְרַע ובשחות כלול במקורו יְדֹוָד
יְקֹוָק רוֹעה שתבטל ברחמיך הרבים ובחסדך הפשוטי'
מעלינו ומעל כל בני ביתנו כל המקטרגי' והמשטי'
וכל גזירות קשות ורעות ושנאת חנם · ותחדש עלינו
שנה טובה ומבורכת ותפרנסנו בשפע גדול ובהיתר
ולא ישלוט בנו עין הרע ותצליחנו בלימודינו ובכל
מעשה ידינו הנס"ו :

בענין תקיעת שופר יחרדו הנפשות וירעדו הלבבות
בעת ההיא כי יש בה סוד גדול ועמוק למעלה
ויש לכוין להתוודות בלחש בתקיעות דמיושב בין
תשר"ת לתש"ת ובין תש"ת לתר"ת בעת ההיא דווקא
לפי שבעת ההיא מתערבב השטן והינו מבניח
לקטרג ואז דברי הווידוי עולים למעלה בהתחברות
קול השופר העולה למעלה והנה קודם התקיעות
דמיושב יאמרו הקהל בק"ה ו' וגם הש"ץ יאמר
עמהם יחד והוא יר"ס ק"נו יונך וזו תוארה ·

לשם

תקון תפלה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה

ו"ה

יאהדונה"י

בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו

להחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים יהו"ה בשם כל ישראל ובשם כל נפש רוח ונשמה חיה יחידה המתייחסים אל שורשי נפשינו רוחינו ונשמתינו חייתינו יחידתינו ומלבושיהם והקרובים להם במכללות אצילות בריאה יצירה עשיה ומכל פרטי אצילות בריאה יצירה עשיה הרי אנחנו מוכנים ומזומנים בכל איברים של עור ובשר גידים ועצמות ומוח שבעצמות פנימיים וחיצוניים ובראיה ובשמיעה וריח וקול ודיבור ובכל החושים דגופינו לקבל עלינו אלהותו יתברך כמו בצוונו במעמד הר סיני אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית

תבות עבדים ומצות את ה' אלהיך תירא ומצות
ליחד את השי"ת כמו שכתוב בתורה (כל הקהל
ואמרו פסוק זה בקול גדול ורם כולם כאחד)
שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד : ומצות ואהבת
את ה' אלהיך והרי אנחנו אוהבים השי"ת בכל לבינו
ובכל נפשינו ובכל מאודינו והרי אנחנו יראים מאתו
בגין דאיהו רב ושליט עיקרא ושרשא דכל עלמין
וכלא קמיה כלא · והרי אנחנו ממליכים אותו על
כל אבר ואבר וגיד מתאים ושמנה וארבעים
איברים ושלש מאות וחמשה וששים גידים של
גופינו נפשינו רוחינו ונשמתינו מלכות גמורה
ושלימה :

והרי אנחנו מקבלים עלינו כל מאתים ושמונה
וארבעים מצות עשה ושלש מאות וחמשה
וששים מצות לא תעשה הכתובים בתורה וענפיהם
וגם כל מצות דרבנן הן מדברי קבלה והן מד"ס
וענפיהם · והרי אנחנו מאמינים בה' אלהי ישראל
אשר ברא שמים וארץ וכל צבאם הוא אחד ושמו
אחד והוא היה והוא הוה והוא יהיה · הוא היה

קודם שברא העולם והוא היה אחר שברא העולם
והוא יהיה לעתיד לבא · הוא קיים ושמו קיים
וכסאו נכון ומלכותו ואמונתו לעד קיימת · והוא
מצוי ומשגיח בעליונים ובתחתונים · והוא קדמון
לכל הקדמונים ואין עבודה לזולתו · והוא עלת
כל העלות וסיבת כל הסיבות · והוא נשמה לכל
הנשמות ומחיה לכל העולמות · ואין לו גוף ולא
דמות הגוף · ואין לו שום ציור ותמונה ודמיון
כלל ועיקר · והוא עלת כל העלות האציל וברא
ויצר ועשה עשר ספירות וקרא להם כתר חכמה
בינה חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות :
ועוד הרי אנחנו מאמינים באמונה שלימה שהוא
עלת כל העלות המתלבש בעשר ספירות
האצילות על ידי שמו הגדול המתגלה בתפארת
ומלכות ואליו אנחנו מצלים כוונת התפלה והברכות
וההודאות והתחינות והבקשות ולימוד התורה
שבכתב ושבעל פה וסודותיה וקיום המצות וכל
דברים הטובים ומעשים טובים וכל מחשבה ורעותא
דלבא שבקדושה לממשך ולהוריד שפע וברכה

רבה

הבה מאהרתו בכל העולמות הקדושים וליחד קודשא בריך הוא ושכינתיה ו"ה יחוד גמור יאהדונה"י היא היה תמיד ונגיז בכתר · והוא היה המתלבש בעשר ספירות דאצילות · והוא יהיה שמתגלה בתפארת ומלכות ואליו אנחנו מוסרים נפשינו רוחינו ונשמתינו חייתינו יחידתנו על קדושת שמו יתברך ומקבלים עלינו עול מלכותו · ה' הוא האלהים ה' היא האלהים : ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד : והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד : ברוך הוא וברוך שמו וברוך זכרו לעולמי עד אמן :

והרי אנחנו מוכנים לקיים מצות עשה של התשובה כעונה"ו כמ"ש ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו :

והרי אנחנו מוכנים ומזומנים לקיים מצות עשה לשמוע קול שופר ביום הזכרון הזה כמו שצוונו ה' אלהינו בתורה ובחדש השביעי באחד לחודש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם : והנה אנחנו מוכנים ומזומנים לקיים מצוה זו כאשר הורו לנו חכמים ז"ל

ר״ל לשמוע קול שופר ביום הזה שלשים קולות מיושב והם שלשה פעמים תקיעה שברים תרועה תקיעה : ושלשה פעמים תקיעה שברים תקיעה ושלשה פעמים תקיעה תרועה תקיעה : ואח״כ להתפלל תפלת מוסף של יום הזכרון הזה ולשמוע עוד שלשים קולות היוצאים מן השופר והם שלשה פעמים תקיעה שברים תרועה תקיעה : אחר שנאמר פסוקים של מלכיות ושלשה פעמים תקיעה שברים תקיעה אחר שנאמר פסוקים של זכרונות ושלשה פעמים תקיעה תרועה תקיעה : אחר שנאמר פסוקים של שופרות : ולשמוע עוד בחזרת של תפלת מוסף שלשים קולות היוצאים מן השופר והם שלשה פעמים תקיעה שברים תרועה תקיעה אחר פסוקים של מלכיות : ושלשה פעמים תקיעה שברים תקיעה אחר פסוקים של זכרונות ושלשה פעמים תקיעה תרועה תקיעה אחר פסוקים של שופרות : ולשמוע עוד בקום שלאחר חזרת תפלת מוסף עשרה קולות היוצאים מן השופר והם תקיעה שברים תרועה תקיעה ותקיעה שברים תקיעה :

ותקיעה

ותקיעה תרועה תקיעה וכזה נשלמים מאה קולות של השופר שסידרו לנו חכמים ז"ל :

והרי אנחנו מכוונים בכל המצות האלה ובכל המצות שבעשה בעזרת הש' ית' ובכל תלמוד תורה שבלמוד בעו"ה ובכל מחשבה ודיבור ומעשה שבקדושה הכל הוא לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראינו להשלים אילן העליון ולהקים את סוכת דוד להחזיר העטרה ליושנה · ולתקן את פגמינו ופגמי אדם הראשון שפגמו בכללות אצילות בריאה יצירה עשיה ובכל פרטי אצילות בריאה יצירה עשיה ולהשלים שלימות תיקוני איברי נפשינו רוחינו ונשמתינו חייתינו ויחידתינו שמכללות אצילות בריאה יצירה עשיה ומכל פרטי אצילות בריאה יצירה עשיה · וגם להשלים שלימות תיקון איברי נפשות רוחות ונשמות דכל כללות ישראל ·

והרי אנחנו מכוונים בכל המצות ולימוד התורה והברכות והתפלה · וכל דבר שבקדושה לדעת משה רבינו ע"ה ורבי שמעון בן יוחאי ע"ה ורבי יצחק לוריא אשכנזי ע"ה ופינו כפיהם וכונתינו ככונתם :

ויהר"מ

תקון תפלה

ויהי רצון מלפניך ה' או"א שתהיה שעה זו עת
רצון לפניך ותהיה חשובה ומקובלת
ורצויה לפניך מצות עשה זו לשמוע קול שופר ויסדר
מאה קולות היוצאים ממני שנקיים כצווך לעורר
רחמיך ולהגביר חסדיך ולפשוט למחק כל הדינים
הקשין והרפין · ובכח המאה קולות האלו של השופר
ובכח אורות שמות הקודש הרמוזים בהם תשבר
כחות הדינים ויתבטלו כל אף וחרון · ויתבטל
הלה"ר של עבודה זרה ושל גילוי עריות ושל
שפיכות דמים ושל לשון הרע · ותסום פי שטן ואל
ישטין עלינו ונוס כי ויבוש ויעמיד מליץ טוב
לצדקינו ויתבטל כח היצה"ר המבטל מצות לא
תעשה · ויתבטל כח היצה"ר המבטל מצות עשה
אנא ה' הסר נא מעלינו לב הרע שביצה"ר
ותזכינו ותלבשינו בכח היצר הטוב ויתוקנו
כל בחינת מלכות וכל לבושי ה' אחריכה של השם
ברוך הוא כתם של כללות אצילות בריאה יצירה עשיה
ושל כל פרטי אצילות בריאה יצירה עשיה :
ואנחנו עמך בני בריתך בני אברהם אוהבך ·
שנשבעת לו בהר המוריה זרע יצחק עקידך
שנעקד

שנעקד על גבי המזבח ערה יעקב בנך בכורך
שמאהבתך שאהבת אותו ושמחתך ששמחת בו קראת
אותו ישראל וישורון · זכרינו לחיים מלך חפץ בחיים
כתבינו בספר חיים למענך אלהים חיים והנהג
עמנו במדת הרחמים וכתוב לחיים טובים כל בני
בריתך תבי"ר :

ואח"ך יאמר התוקע לבדו בהכנעה רבה ובעיון
שהתוקע אומר תפלה זו אז הקהל ילמדו
לשון הזוהר המדבר בשיר התקיעות והוא נדפס
במחזור של ר"ה אחר ערבית :

ובש"ע הריני מוכן ומזומן בעזרתך לתקוע בשופר
לקיים מצותך שציויתני לשמוע קול שופר
ביום הזכרון הזה כדכתיב יום תרועה יהיה לכם
והריני מכוין להוציא כל הקהל ידי חובתן במצות
זו אשר גם הם מכוונים דעתן לקיים מצות
א לשמוע קול שופר · ויודע אני בעצמי שאיני ראוי
והגון ואיני כדאי להוציא הקהל ידי חובתן וגם איני
יודע ואיני מבין לכוון בכל הכוונות הראויות
לכוון בתקיעת שופר ובסדר המאה קולות היוצאים
מן

תקון תפלה

מן השופר ובשמותיך הקדושים שצריך לכוין בהם אף כשענתי על רחמיך הרבים וחסדיך הפשוטים ותהיה חשובה ומקובלת ורצויה לפניך מצוה זו של תקיעת שופר שתקיים בעזרתך והסדר שתעשה בעת קולות היוצאים מן השופר בעדי ובעד כל הקהל המכוונים דעתן עלי · ויהיה נחשב לפניך כאלו כוונתי בכל הכונות הראויות לכוין בכל קול וקול היוצא מן השופר

והריני מוחל וסולח לכל א' מישראל שחטא לי בין בגופי בין בממוני בין בכבודי בין בכל אשר לי · בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין בדבור בין במעשה · בין בגלגול זה בין בגלגולים אחרים ולא יענש שום אדם מישראל בסיבתי ·

והריני מגלה דעתי ורצוני שאם יעלה בלבי ומוחי בעת שאני מקיים מצוה זו של תקיעת שופר או בעת שאני מתפלל איזה מחשבה זרה והרהור רע או איזה יוהרא ופניה שאינה טובה הנה כל מחשבות זרות והרהורים רעים וכל מין יוהרא ופניה שאינה טובה יהיו בטלים ומבוטלים ביטול

ביטול גמור מכל צד ופינה :

אנא ה' עשה עמי למען שמך הגדול והנורא ועזרני על דבר כבוד שמך ולא יבושו בי קויך ואל יכלמו בי מבקשיך כי לא בעבור עצמי לבד אני עומד ומוכן לקיים מצוה זו של תקיעת שופר כי אם בעבורי ובעבור כל הקהל הזה המכוונים דעתן לקיים מצוה זו · ולכן לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי :

וראה כי עמך הגוי הגדול הזה זרע אהוביך אברהם יצחק וישראל עבדיך בניך בני בחוניך ובגלותם ודלותם ושפלותם ולחצם ודחקם זה כמה מאות שנים קוראים בשמך ומאמינים בך ובתורתך וכמה אלפים ורבבות מסרו עצמם להריגה ולשריפה על קדושת שמך · וכמה עניים ואביונים יש בישראל ועוסקים בתורה בכל יום תמיד · וכמה יתומים ואלמנות . יש שעוסקים בתורה ובמצות בכל יום וכמה נערים וקטנים יש בישראל שהם עוסקים בתורה · וכמה זקנים וזקנות יש בישראל שמשכימים ומעריבים לבתי כנסיות ובתי מדרשות ואומרין

ומקוין

ומתאוין ומצפים לישועת ה' בכל יום · וכמה אנשים יש בישראל שעושים מצות ומעשים טובים בסתר · וכמה אנשים ונשים יש בישראל שעושין בסברת חכם המחמיר בהלכות דברי תורה ודברי סופרים אע"פ שיש מקילין · וכמה עניים יש בישראל שהם מכבדים השבתות וימים טובים ואע"פ שהם בדוחק ובצער · וכמה בעלי צדקות וגומלי חסדים יש בישראל : וכמה אוהבי שלום ורודפים אחר המצות יש בישראל וכמה עניים ושפלים יש בישראל וכמה מפארים ומשבחים הש"י בכל יום :

אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה :
קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא :
נא גבור לורשי יחודך כבבת שמרם :
ברכם טהרם רחמי צדקתך תמיד גמלם :
חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך :
יחיד גאה לעמך פני זוכרי קדושתך :
שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות :
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :
ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה

עלינו

עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

גם המנהג שנהגו לילך ביום ראשון דר"ה אחר תפלת המנחה קודם שקיעת החמה אצל הים הגדול או אצל מעיין או באר מים חיים וקורים אותו תשליך הנה הוא מנהג יפה ויותר טוב אם יהיה חוץ לעיר ויעמוד על שפת הים או על שפת הבאר או המעיין ויקרא שם שלשה פסוקים של מי אל כמוך וכו' ותאמר אותם בכונה גדולה מלה במלה כמונה מרגליות כדי שיהיו כל האותיות סדורים ומצויירים במחשבתך כאשר תוציאם מפיך :

והנה הרז"ל כל העובר עבירה א' קנה לו קטיגור א' כי מהן נבראים מלאכים רעים וקטגורים על ידי אותם החטאות שחטא האדם והנה שורש כל הדינים והגבורות הם ב' שמות אלהים ואדני ועל ידי י"ג תיקונים הנז' והכונה שיש לכוין בהם או כמתקים ב' שמות הנז' ע"י שם הוי"ה במלוי ההי"ן ואז אלו הקטיגורים הנז' הנקראים חטאתם הנבראים מחטאות האדם יורדים ונשלכים במצולות

תקון תפלה

יש דפלוני וכתב ואוכש עולים מאד לפי שסבר שמתקן צורת הדינים והגבורות שהם ב' שמות שאהים יאהדני ואין הקטגורים הנז' נשפעים מהם ולכן כשתאמר ותשליך במצולות ים כל חטאתם תכוין שיושלכו כל מלאכים רעים וקטגורים רעים שנעשו מחטאתיך ועונותיך וגם המקטרג העליון יושלך במצולות הים העליון דפלוני וכתב ולא יבאו מהם ולא יהיה להם עוד שפע וחיות כלל :

וקודם שתאמר פסוקי מי אל כמוך תלמוד לשון אדרא רבא פתח רבי שמעון ואמר וכו' עד ועתיק דעתיקין וכאשר נדפס במחזור של ר"ה ואח"ך תאמר בקשה זו

ליקב"הו בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל ובשם כל נפש רוח נשמה חיה יחידה המתיחסים אל שורשי נפשינו רוחינו ונשמתינו חיותינו ויחידותינו ומלבושיהם והקרובי' אליהם והנלוים להם שמכללות תפלת בריאה יצירה עשיה ומכל פרטי תפלות בריאה יצירה עשיה הנה אנחנו

מוכנים

מוכנים ומזומנים לומר שלש עשרה מכילן דרחמי והמה שלשה פסוקים הכתובים על ידי מיכה הנביא הנרמזים בהם שלש עשרה תיקוני דיקנא עילאה אשר כהנו ישראל לומר ביום הזה כדי לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראינו לתקן שורש

תיקון מכהנ בזה במקום עליון

ויהר"מ ה' או"א שתהיה חשובה ומקובלת ורצויה לפניך קריאת הפסוקים הנרמזים בהם שלש עשרה מידות של רחמים האמורים על ידי נביאך מיכה שמכוונים אל שלש עשרה מידות האמורים על ידי משה עבדך ככתוב בתורתך ויעלה לפניך כאילו כוונו בכל הכונות הראויות לכוין בהם וכאילו השגנו כל הסודות הרמוזים בהם וברוב רחמיך תתן לנו כח ויכולת ועזר וסיוע והכנה לעשות רצונך בלב שלם ולעשות נחת רוח לפניך וגו' ועכב שום חטא ועון והרהור רע בכל המצות והתפלות והתיקונים שנעשה בעזרתך · והנה אנחנו מכוונים בכל לדעת משה רבינו ע"ה ורבי שמעון בן יוחאי ע"ה ורבינו יצחק לוריא אשכנזי ע"ה וכוונתינו כבוונתם :

ואח"ך

ואח"כ יאמר עוד תפלה זו בלחש כתפלת העמידה והשמות לא יזכיר בפיו כי אם יכוין במחשבתו דוקא ·

יהי"ר ה' אלו"א שתהא שעה זו עת רצון לפניך ויגולו רחמיך על מדותיך ותתנהג עמנו ה' אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים ותעורר רחמיך בקריאתינו זו להמשיך שפע והארה מן המזל העליון תיקון השמיני הנקרא נוצר חסד שהוא שם יוד הי ויו הי אל התיקון האמצעי הנקרא לשפים שהוא שם אלף הה יוד הה ובזה יתמתקו שני שמות אלהים אדני מיתוק גמור ושלם כרצונך וכן תשליך במצולות ים כל חטאתינו וכל המקטרגים רעים יושלכו במצולות ים ·

יהי"ר ה' אלו"א שאתה ברצונך תעורר רחמיך ועל ידי שם אלף הי יוד הי יתבררו ויעלו כל ניצוצות הקדושה אשר נתערבו ברע בחטאינו ויהיו כל ניצוצות הקדושה מבוררים ומנוקים ומלובנים ונקח להם להעלותן למקום הקודש ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה

ידינו

עלינו ומעשה ידינו כוננהו יהיו לרצון אמרי פי וכו'

ואח"ך יאמר מלה במלה בכונה גדולה וביסוב הדעת ג' פסוקים מי אל כמוך וכו' ויכוין בהם גם הפסוקים אל רחום בכוונה כלבד ולא יזכירם בפיו וכאשר נדפסו במחזור של ר"ה בסדר והשליך ושם תמצאם סדורים לפניך במספרם מן הא' עד הי"ג עיניך תחזנה מישרים ודע כי עיקר התיקון תלוי בהכנעת הלב ובהרהורי תשובה כי רחמנא ליבא בעי והשי"ת יעזרנו ברחמיו על דבר כבוד שמו אכי"ר

ח"ה יש נוהגים לומר אחר סדר תשליך תפלה א' מהגאון ר' חיד"א ז"ל הכתובה בלשון שמיר והיא נדפסה במחזורים של ר"ה בסדר הנז'

בתיקון הסליחות כתוב בעולת תמיד לרבינו מהרח"ו ז"ל תן זרע לזורע ולחם לאוכל כוונה היא על שפע המשפיע לצדיק הוא היסוד הנקרא אוכל וזורע גם תן שלום בארץ הכונה הוא חיבור יסוד הנקרא שלום במלכות הנקראת ארץ וכן הכונה

בהומרו

כאומרו חן שלום במלכות גם נ"ל תן טל ומטר לברכה בעתו בארץ ולא יאמר בעתם · גם אומרו עננו ופחד יצחק עננו הכונה כי אין אנחנו שואלים בגבורה בפני עצמה רק בהשתתף עם הימין ותכלל בו ואז יעננו ולכן אומרים ופחד כו'ו כלומר מוסב על שתי אברהם הנז' ולכן לא נזכר כן בכל האחרים :

א"ה הנה כל הגהות ותיקונים שכתבתי פה המה ע"פ רבינו האר"י זע"ה וכו' בשער הכונות

והנה בעתה אכתיב קצת הגהות אשר נתחדשו לי ולא מצאתים בשום ספר ואלו הן בסליחות מ"ש רבש"ע אתודה על עבירות קלות וחמורות וכו' הנה כתיב בסידור ועון אשר עברתי על מצות עשה ומצות לא תעשה אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה הנה נ"ל כי דבר זה נכון לאומרו הדורות הראשנים אשר קורא אותם בזוהר אחרי דתושבכה שהיו עושים כן באמת ואין משקרים ח"ו לפניו ית' אך עתה בדורות אלו לא ידעתי אם ימצא הרבה בני אדם שיוכלו לומר על עצמם

כך

כך לפניו ית' והגם שאין אני מכיר בענייני בני אדם ולא אדע אם יש ואם לא יש על כל פנים כשאני לעצמי זחלתי ואירא מלומר כן כי יודע אני בעצמי שלא קיימתי שדבר ואיך אומר אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה ואיני עושה כן אפילו לילה א' בשנה ולכן אני אומר כך ויען אשר עברתי על מצות עשה ועל מצות לא תעשה מי יתן ואשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה והכונה ע"ד מי יתן והיה לבבם זה להם וכן מי יתן ראשי מים כאילו אומר הלואי שיהיה כך אם הייתי יכול לכוף יצרי כראוי זה הנראה לי והבוחר יבחר :

גם מ"ש בסליחות בהעלותי על לבבי גודל משובותי כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי הנה אנכי אומר כך בהעלותי על לבבי גודל משובותי הקשיבה בקול תחנונותי וגם זה הלשון הוא פסוק בתהלים והכונה כי נבקש מהש"ית כאשר יחשוב בלבינו התעוררות תשובה כשנבין בגודל משובותינו אז אתה האל הקשיבה בקול תחנונותינו אך לא

אומר

אומר כמים נשפכתי ונתפרדו כל עצמותי כי יודע אני בעצמי שלא הגעתי למדרגה זו כי השאור שבעיסה מעכב בעוה"ר והנה אנחנו מודים ואומרים בודוי רחום כך היא מדותינו קשי עורף וממרים אנחנו לבקש בפינו חטאנו פתלתול ועקש לבינו וכל זה כהכתי בערכי והבוחר יבחר :

גם בפייט שאומרים ביום ב' דר"ה קודם יוצר המתחיל יה שמך ארוממך הנה כתוב שם בסוף הפיוט תקיר פעליו רק אליו אל תפלה ידיך וכ"ל שזה טעות גמור לומר כלשון הזה כלפי מעלה והוא רחום יכפר בעד המחבר ז"ל ·

והגם כי ודאי כונת המחבר ז"ל לומר אל תפלת ידיך לכהוב דבר בענין זה של מה למעלה מה למטה מה לפנים מה לאחור מ"מ מאחר שאינו מפורש על הכתיבה היטב הנה הלשון הזה כמו שהוא איננו עולה יפה והגון ומתוקן בדרך כבוד כלפי מעלה ולאו ליסכא מעליא הוא לכבודו יתברך ומי לא יקוש בזה ועוד כי באמת דבר זה של מה למעלה מה למטה וכו' אנחנו מוזהרים בו גם

כדיבור

בדיבור ובמחשבה וכמש' רז"ל כל המסתכל וכו' וכתיבה מאן דבר שמחשבה ועל כן נראה לתקן הלשון וצריך לומר כך חקור פעלו · אך גודלו תמימה נגדיך אל תדרוש · בסוף ובראש · כמופלא ובמכוסה :

גם בתחלת הפיוט הנז' כתוב דרשתיהו פגשתיהו למגדל עוז וצור מחסה וכ"ל כי יותר נכון לומר כך קראתיהו · דרשתיהו למגדל עוז וצור מחסה :

גם בערבית של ליל כפור בפיוט המתחיל אנא ה' רחמיך ירחו וכו' הנה גם כתוב אנא ה' זכרני ופקדני וכ"ל כי נ"ל כך אנא ה' לטובה זכרני · והאל נא וכו' יען כי צריך האדם לברר ולפרש שאלתו כמ"ש בזוהר פ' וישלח ולכן אין לומר זכרני ופקדני סתם כי אם יפרש ויאמר לטובה זכרני וכ"כ רבינו מהרח"ו ז"ל על ותקיה טובה לדורשיך ע"ש :

וקרב הר"ח פלאג'י ז"ל במועד כל חי כ' בערבית של כיפור יאמר הפיוט כך אנא ה' רחמיך

ירחו

ירצו שעה נא לעם תפלה ישאו · אנא העתר כי
בשמך נקראו וזה סוף הנוסחא האמתית ולא יאמר
המלא · גם יזהרו באמירת רחמנא לומר זכותיה
דיוסף אחר אדרין קדיש פינחס וכן באמירת ה'
עשה למען שמך ע"ש :

נכון ליקח תרנגול א' לכן לזכר ותרנגולת אחת
לכל נקבה ולאשה מעוברת שלשה תרנגולי'
ב' נקבות וא' זכר מספק וזמן שחיטתו הוא בליל
ערב כפור באשמורת קודם עלות השחר אחר
סליחות וסוד הדבר הוא לכפות את הדין והגבורה
כי התרנגול נקרא גבר שהוא בחי' הגבורות אשר
ביסוד של מלכות וע"י השחיטה נכנעים ונמתקים
הגבורות הנז' ולכן זמנו באשמורת הבוקר שהוא
עת רצון והרחמים גוברים אז והבן זה :

בערב כפור ירבה האדם באכילה ושתיה והכל
יהיה לש"ש כי רבוי האכילה ושתיה באותו
היום הוא מצוה גדולה ועושה תיקון גדול ע"ד
הסוד ולכן בכל סעודה שאוכל באותו היום יזהר
ללמוד יהי רצון שתיקן רבינו הרש"ש ז"ל על כל

סעודה וסעודה שבכל יום והיא כיפסה כספר סדר היום וגם יאמר פטום הקטורת וכנדפס שם בתוך הסעודה ותחלת הכל יאמר קודם שסועד בקשה זו :

ליקב"ו כדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל ובשם כל נפש רוח ונשמה חיה יחידה המתייחסים אל שרשי נפשינו רוחינו ונשמתינו חייתינו יחידתינו ומלבושיהם והקרובים להם והכלולים שהם שמכלכלת אצילות בריאה יצירה עשיה ומכל פרטי אצילות בריאה יצירה עשיה הנה אנכי בא לאכול ולשתות ביום הזה שהוא יום תשיעי לחודש תשרי כדי לעשות נחת רוח ליוצרי ולעשות רצון בוראי לתקן שרש מצוה זו במקום עליון וכמו שדרשו רבותינו ז"ל כל האוכל בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי :

ויהר"מ ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה חשובה ומקובלת ורצויה לפניך אכילתינו ושתיתינו כיום הזה כאלו כוונו בכל הכוונות הראויות לכוון

וכנה

והנה אנחנו מכוונים בכל לדעת משה רבינו ע"ה ורבי שמעון בן יוחאי ע"ה ורבי יצחק לוריא אשכנזי ע"ה ופינו כפיהם וכוונתינו כוונתם ותרפינו ברחמיך ותעזרינו על דבר כבוד שמיך יהיו לרצון אמרי פי וכו': א"ה טוב ונכון לעשות סעודה הא' של הבוקר שבערב כפור בשלשה כדי לומר זימון ולברך ברכת המזון על הכוס כי יש טעם נכון מאד לכוס של ברכת המזון ביום הזה וטוב עין הוא יבורך:

בליל כפור יוסיף מחול על הקודם וילך לבית הכנסת מבע"י בגילה ורעדה ובהכנעת הלב וילבש ציצית מבע"י ויאמר בקהלת כולו נוסח זה:

רבש"ע הריני מוחל וסולח לכל אחד מישראל הן איש הן אשה הן קטון הן גדול שחטאו לי בין שחטאו באונס בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין בדיבור בין במעשה בין בגלגול זה בין בגלגולים אחרים בין שחטאו בדבר הנוגע לגופי בין שחטאו בדבר הנוגע לממוני בין

שחטאו

שחטאו בדבר הנוגע לכבודי בין שחטאו בכל מין לצער הנוגע לי הן בדברים הידועים לי הן בדברים שאינם ידועים לי או שנשכחו ממני על הכל הריני מוחל וסולח לכל אחד מישראל איש או אשה קטון או גדול מחילה גמורה ושלימה בנפש חפיצה ולא יענש שום אחד מישראל בסיבתי לא בעו"הז ולא בעו"הב וכרוב רחמיך וברוב חסדיך תרחם על כל איש ואשה קטון וגדול יחיד ורבים מעמך ישראל אשר הם שרוים בצער ותציל נפשם וגופם ותמונם מכל נזק ומכל מיני פורענות ותברכם ותעזרם לעובדך באמת :

והריני מוכן לקיים בעזרת האל ית' מצות עשה של התשובה כמו שכתוב ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו והריני מתחרט על כל מה שחטאתי עויתי ופשעתי בין בגלגול זה בין בגלגולים אחרים חרטה גמורה ומקבל עלי שלא לחזור לחטוא עוד :

והריני מוכן לקיים מצות ק"ש דערבית ולהתפלל תפלת ערבית של ליל הכפורים · והריני

מוכן לקיים מצות עשה של הודוי כמ"ש איש או אשה אשר יעשו מכל חטאת האדם ולמעול מעל בה' ואשמה הנפש ההיא והתודו את חטאתם אשר עשו והריני מתודה על שנים ועשרים אותיות התורה וחמשה אותיות מנצפ"ך לתקן מה שפגמתי בהם כמה פעמים בגלגול זה ובכל גלגולים שעברו מיום שנברא העולם ועד היום הזה אני ואנשי ביתי וכל האחים משורשי נפשי רוחי ונשמתי ומלבושיהם והקריבים להם שמכללות אצילות בריאה יצירה עשיה ומכל פרטי אצילות בריאה יצירה עשיה דפנימיות וחיצוניות ואור פנימי ואור מקיף דיושר ועיגולים :

והריני מוכן לומר הסליחות ולהזכיר בתוכם שלש עשרה מדות כאשר תקנו לנו רבותינו זכרונם לברכה לומר בלילה הזאת כדי לעשות רצון בוראינו לתקן שרשם במקום עליון והנה אנחנו מכוונים בכל המצות וליחוד התורה והברכות והתפלות והסליחות וכל דבר שבקדושה לדעת משה רבינו ע"ה ורבי שמעון בן יוחאי ע"ה ורבי

יצחק לראות אבותינו ע"ה ופנינו כפניהם וכונתינו כבונתם :

ויהר"מ ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לנו כח ויכולת ועזר וסיוע והכנה לעשות רצונך בלב שלם ולעובדך באמת עבודה שלימה עבודה תמה במחשבה דיבור ומעשה ביראה ובאהבה ובשמחה רבה ולא יעכב שום חטא ועון והרהור רע בכל המצות שנעשה בעולמך ובכל התפלות והסליחות שנאמר לפניך ובכל וידויים אשר נקרא לפניך ותפן אלינו ברחמים כי אתה בעל הרחמים וקבל ברחמים וברצון את תפלתינו כי אתה שומע תפלת כל פה : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי :

טוב ונכון להכריז הש"ץ על המחילה שבין אדם לחבירו קודם שיתחיל לומר כל נדרי ויאמר רבותי מחלו זה לזה ויענו הקהל כאחד בקול רם ויאמרו מחלנו ואח"כ יאמר כל נדרי :

גם טוב לכל ש"ץ לומר קודם כל נדרי דברי סנגוריות על ישראל כי השעה גרומה לכך ולכן טוב

לל

ללמוד הסנגוריא שכתבנו לעיל ביום ר"ה בבקשת התוקע ויתחיל מן אנא ה' עשה עמי למען שמך הגדול וכו' ובמקום לקיים מצוה זו של תקיעת שופר יאמר הנני עומד ומוכן להתפלל לפניך וכו' ויאמר כל הסנגוריא הכתובה שם וכל זה יאמר כדי לכוין עצמו קודם כל נדרי והכל יקובל ברצון אכי"ר :

יש נוהגים לומר באשמורת הבוקר שיר כתר מלכות אשר תיקן הר"ש בן גבירול ז"ל הנדפס במחזור אך ידוע כי חכמים וחסידים נמנעים לאומרו ולכן ראוי לכל אדם לימנע מלאומרו יען כי מלבד שיש בו דברים בענין הגלגלים ומזלות וביוצא שיש לגמגם בהם אלא גם בלשון הבקשות שבו יש דברים שאינם מתוקנים היטב ואגיד לך אחת מהן והיא קשה מכולן מ"ש בדיבור המתחיל אלהי אם וכו' ולא אשלחך כי אם ברכתני ושגגה גדולה היא זו שיאמר להקב"ה לא אשלחך וה' הטוב יכפר בעד המחבר ז"ל כי שגגה היא ומלבד זה עוד יש לשונות שיש לגמגם בהם ולכן אין לאומרו כלל

ויש

ויש נוהגים לומר במקומו כתר מלכות שתיקן הגאון הרדב"ז ז"ל והוא נדפס בשבט מוסר פרק ז' ויש נוהגים לומר גם כתר מלכות הנדפס בספר כסא אליהו :

גם עוד אכתוב בסדר קדושה לרבי יהודה הלוי ז"ל

והגם כי חסידים ואנשי מעשה אין אומרים אותו בכל תפילות יוה"כ מפני חשש הפסק שיהיה בזה בין העמידה להחזרה עכ"ז מאחר שנתפשט המנהג לאומרו לכן אכתוב פה דבר אחד שצריך תיקון והוא כי כתוב בסדר קדושה של תפלת שחרית בזה הלשון ישבת מושב שהים ואין עמקים ואין גבוהים וכ"ל שאין לשון זה נכון ומתוקן וכך צריך לומרם' אתה הוא שהים ואין עמקים ואין גבוהים וכל זה כתבתי בעבור בני אדם הנוהגים לאומרו אך בשאני לעצמי נברר בחר אותם המדקדקים שלא לאומרו כלל לא זה ולא אחר סדר קדושה של מוסף ומנחה ונעילה ורק אנכי מביט במחזור ושומע לקול האומרים אותו ובעירנו הס"ץ נזהר לבלתי יאמר אותו כלל כי הם אחד מן הסניפים שלו יאמר

אותו

אותו גם נהגו עוד מקרוב לומר כל הפיוטין של
נשמת ויוצר קודם ברוך שאמר הן בר"ה הן ביו"הכ
כדי שלא יהיה הפסק ומנהג יפה הוא :
בשחרית . של יו"הכ בעת קריאת התורה בפ'
אחרי קודם עליית הכהן יעורר הש"ץ
את העם בבכיה וילמוד לשון זוה"ק המדבר בענין
זה והא לך פיוט זה סימן פשון .

לחן עת שערי רצון

שימו | בית יעקב זאת לזכרון . אשר קרה לשני
בני אהרן . כי המה נפקדו לפני הארון
מתו בקרבתם לפני ה'

שובו | וסקלו את המסילה . ובכו לבכור נפש אשר
אבולה . מאבלות רבה זכה וגדולה . אשר
בם נתקדש שם אל ה'

ומי זה לא יהגה על הבנים . נדב ואביהוא
אחים כהנים . במיתתם תמיד המה מגינים על
קהל ישראל עדת ה'

רבות פי כה אמרת ה' רועי . ומחה את זדוני
העבר פשעי . ושמע את קול בכיי כי
אתה

אתה ישעי · לקחת עבדיך זכיר ה'

א"ה כוודוי רבינו נסים ז"ל שאומרים בשחרית ראיתי לתקן בו דבר אחד והוא כי אומר מתודה אני וכו' בקיד' וכו' בכריע' בהשתחוי' באימה ביראה ברעדה בפחד בחלחלה וכו' וכו"ל כי צריך לדלג כל זה יען כי רבינו נסים ז"ל ודאי כאשר היה מתודה היה מקיים כל מה שמוציא מפיו בודוי שלו הנז"ל אך מי שיודע בעצמו שאינו עושה כריעה והשתחויה בודוי שלו גם לא תאחזנו אימה ויראה ופחד ורעדה וחלחלה איך ישקר ח"ו לפניו יתברך ויאמר שהוא מתודה לפניו בכל האופנים אלו ואינו כן לכן יותר נכון לדלג כל זה ויאמר כך מתודה אני לפניך ה' אהי ואהי אבותי על החטאים ועל העונות ועל הפשעים וכו' וידלג מן בכפיפת ראש עד בחלחלה כי אע"ג שייכל לכוף כאגמון ראשו בודוי שלו עתה מ"מ מה בצע בזה אם שאר האופנים העקרים חסרים ממנו :

גם בודוי של רבי יצחק בן ישראל ז"ל שאומרים במנחה ראיתי מתחיל לומר רבש"ע והי

בעלות

כעלות המנחה וכו' ולא ידעתי איך אפשר שיאמר האדם לפניו יתברך שהוא דבר עם חבריו כך והם השיבו לו כך ולא היו דברים מעולם לא שאלה ולא תשובה והנה דברים אלו ראוים להיות דברי כיבושין ומוסר שהאדם יעורר בהם את לבבו ולא שיאמר אותם בדרך תפלה ווידוי לפניו יתברך ונראה לי שהרב המחבר ז"ל לא עשאם בלשון מליצה כזאת כי אם לעורר הלבבות קודם הוידוי העיקרי שתיקן הוא בעצמו ע"ש א"כ והוא התחיל ויהי כעלות המנחה וכו' ולא תיקן לומר תחלה רבש"ע כי איך יאמר רבש"ע כ"וכ אמרתי לראשי כ"וכ ענה אותי ואין אומר ואין דברים בלי נשמע קולם ואין קול עונה ואין קשב והלא מצינו שרבי עקיבא הזהיר לתלמידים אל תאמרו מים מים משום דובר שקרים לא יכון לנגד עיני ולכן נראה שלא יאמר תחלה רבש"ע אלא יתחיל מן ויהי כעלות המנחה ואז יהיו כל אלה דברי כיבושין ומוסר שכל א' מדבר עם עצמו כדי לעורר לבו בתשובה וגם טוב לתקן הלשון בכך והוא שלא יאמר

ישבתי

ושבתי משתומם אל אשב משתומם גם לא יאמר מנין טוב בעדי אויתיו ובקרבי חפשתיו בקשתיו ולא מצאתיו ודלג כל זה ולא יאמר אותם :

גם מה שכתוב קראתי לראשי ומלאי וכו' ויענני וכו' יאמר כך אם אקרא לראשי ומלאי וכו' יענני ראשי וכו' וכן לא יאמר השכיני פני אל יאמר ישכוני פני וכן לא יאמר דברתי לפי אלא יאמר אם אדבר וכן אם אומר ללבי אם אשאל לכפי אם אבקש לרגלי וכן יאמר אברי אשר אחשוב יקימוני ממכשול עינם המה יכלימוני . וכן יאמר על כן אקרא לעליונים ולתחתונים וכו' ובזה יתוקן הלשון שפיר בס"ד :

כפי נוסח הודוי הנז' בסידור רבינו הרש"ש ז"ל צריך להוסיף באות בית של הודוי נוסח זה

בטלנו ולא קיימנו מאתים וארבעים ושמונה מצות עשה ובענפיהם ומדברי קבלה ומדברי סופרים ועברנו על שלש מאות וששים וחמש מצות לא תעשה ובענפיהם ומדברי קבלה ומדברי סופרים בהרהור במחשבה בראיה בשמיעה בקלא ובריחא בדיבור ובמעשה אנחנו ואנשי ביתנו וכל הבאים

משרשי

מעשי נפשינו רוחינו ונשמתינו ומלבושיהם והקרו׳ להם בגלגולים אלו ובגלגולים אחרים מיום שנברא העולם ועד היום הזה ושנינו ושלשנו עליהם כמה פעמים :

כתב מהרא״י ז״ל בפסקים וכתבים סי׳ קי״ח נוסח על חטאים כך אני נוהג. עח״ש חייבים עליהן עולה וע״ח שח״ע חטאת וע״ח שח״ע קרבן עולה ויורד וע״ח שח״ע אשם ודאי ואשם תלוי כי אלו רובם באים לכפר על השוגג וכן הוא מסודר בפרשת ויקרא ושוב אומר העונשין על המזיד וזה סדרן מכת מרדות מלקות ארבעים מיתה בידי שמים כרת וערירי ארבע מיתות בית דין והחמיר אומר אחרון דניחא טפי לפרוט חטא הקל מחטאים החמורים ע״ש והביאו ג״כ הרב מגן אברהם ז״ל ובמחזורים אינם מסודרים על נכון וצריך כל אדם לרשום אותם על הסדר הנז׳ במחזור שלו וכ״כ ר״ח פלאג״י ז״ל

גם ראיתי בסידור רבינו הרש״ש ז״ל נוסח על חטא שצריך לאומרו תחילה ע״ש א״ב והוא

בסוד

בסי' אור ישר ואח"כ ע"פ תשר"ק והוא כיסוד
אור חוזר ולכן לזכות את הרבים אכתוב הנוסח
הכתוב בסידור הנז' כדי שכל אדם יאמר הנוסח
הזה כי צריך מאד לכל אדם כי זה הודוי הוא
נורא ונשגב ועל כל אות ואות שבו יש בו כונות
עצומות הן כסדר א"ב הן כסדר תשר"ק וכנו'
בסידור רבינו ז"ל וזהו הנוסח הכתוב שם :

על חטא שחטאנו לפניך באונס
על חטא שחטאנו לפניך בבלי דעת
על חטא שחטאנו לפניך בגלוי עריות
על חטא שחטאנו לפניך בדעת ובמרמה
על חטא שחטאנו לפניך בהרהור הלב
על חטא שחטאנו לפניך בודוי פה
על חטא שחטאנו לפניך בזדון
על חטא שחטאנו לפניך בחוזק יד
על חטא שחטאנו לפניך בטומאת שפתים
על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע
על חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים :
על חטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב

על

תקון תפלה

על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע
על חטא שחטאנו לפניך במראית העין
על חטא שחטאנו לפניך בכסף ובמרבית
על חטא שחטאנו לפניך בשיחת שפתותינו
על חטא שחטאנו לפניך בסתר
על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות
על חטא שחטאנו לפניך בפתחון פה
על חטא שחטאנו לפניך בלעדי רגלים להרע
על חטא שחטאנו לפניך בקפילת יד
על חטא שחטאנו לפניך ברצון
על חטא שחטאנו לפניך בשגגה
על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד
עד כאן הודוי כסדר ישר מכאן והילך כסדר חוזר
על חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב
על חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם
על חטא ש"ל ברגלים מתהרות לרוץ לרעה
על חטא שחטאנו לפניך ברכילות
על חטא שחטאנו לפניך בקשוי עורף
על חטא שחטאנו לפניך בלוחר עתק

על

על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול מעלינו
על חטא שחטאנו לפניך בעוות מלה
על חטא שחטאנו לפניך בשיקור עין
על חטא שחטאנו לפניך בנטיית גרון
על חטא שחטאנו לפניך במשא ומתן
על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרמית
על חטא שחטאנו לפניך בכנסים שלא לשם שמים
על חטא שחטאנו לפניך ביוהרה
על חטא שחטאנו לפניך בטומאת רעיון ובקרי
על חטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים ומורים
על חטא שחטאנו לפניך בויעוד עבירה
על חטא שחטאנו לפניך בהולכת דבה
על חטא שחטאנו לפניך בדברים בטלים
על חטא שחטאנו לפניך בנאוה ובוז
על חטא ש״ל בגלגול זה ובגלגולים אחרים
על חטא שחטאנו לפניך בבטוי שפתים
על חטא שחטאנו לפניך באכילת איסור
על חטא שחטאנו לפניך במאתים וארבעים ושמנה
איברים ושלש מאות וששים וחמשה גידים של
גופינו

גופינו ונפשינו ורוחינו ונשמתינו ונשמה לנשמתינו
וע"ח ש"ל שגרמנו פגם ומום במאתים וארבעים
ושמנה איברים ושלש מאות וששים וחמשה גידים של
אחרים ובגופם ובנפשם ורוחם ונשמתם ונשמה
לנשמתם

על חטאים שאנחנו חייבים עליהם על ביטול
מצות עשה :

ע"ח שח"ע על לאו הניתק לעשה
ע"ח שח"ע על לאו שאין בו מעשה
ע"ח שח"ע עולה
ע"ח שח"ע חטאת
ע"ח שח"ע קרבן עולה ויורד
ע"ח שח"ע אשם תלוי ואשם ודאי
ע"ח שח"ע מכת מרדות
ע"ח שח"ע מלקות ארבעים
ע"ח שח"ע מיתה בידי שמים
ע"ח שח"ע מיתות משונית
ע"ח שח"ע כרת וערירי
ע"ח שח"ע גלגול בדומם וצומח וחי בלתי מדבר
וחי מדבר :

ע"ח

ע"ח שח"ע כל מיני יסורים

ע"ח שח"ע כל מיני עונשין

על חטאים שאנחנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין סקילה שריפה הרג וחנק על מצות עשה ועל מצות לא תעשה בין שיש בה קום עשה בין שאין בה קום עשה בין הנגלוים לנו ובין שאינם גלוים לנו את הנגלוים לנו ככר אמרנו לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו והודינו לך עליהם ואת שאינם גלוים לנו הם גלוים וידועים לפניך כי הכל גלוי וצפוי לפניך ה' אלהינו כדבר שנאמר הנסתרות לה' אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת כי אתה סולחן לישראל ומוחלן לשבטי ישורון ומבלעדיך אין לנו מוחל וסולח

גם עוד מצאתי חדושים בנוסח הסליחות הכתובי' ע"פ כונות רבינו הרש"ש זלה"ה והצבתים פה לזכות את הרבים כדי שכל אדם יתקן בסידור שלו כאשר כתוב פה :

תחלה וראש קודם הודוי של אשמנו וכו' צריך לומר כך אבל חטאנו עוינו ופשענו אנחנו ואבותינו ואנשי ביתינו

בתיבות ויוזהר האדם להוסיף תיבות ולכפול תיבות בכל פעם שאומר הודוי :

גם בנוסח רחמנא צריך לומר כדיל ויעבור אחר כל פסוק ופסוק יען כי במלת ויעבור יש כונה

וסוד גדול גם צריך לומר הדבר לן קימיה דדוד מלכא משיחא כי בתיבת מלכא יש סוד וכונה גם צ"ל הדבר לן קימיה דפנחס קנאה אחר הדבר לן קימיה דדוד מלכא משיחא (ז"ה הנס פי דוד הוא כנגד מלכות ופנחס הוא כנגד יסוד · פנה כתב רבינו זלה"ה בכוונתיו כי פינחס הוא כנגד יסוד של המלכות משא"כ יוסף שהוא כנגד יסוד העליון ולכן צריך להזכיר את פנחס אחר דוד)

גם בנוסח עננו אלהי אברהם עננו צ"ל על זה הסדר תמילה אלהי אברהם ואח"ך ופחד יצחק ואח"ך אביר יעקב ואח"ך מגן דוד ואח"ך העונה בעת רצון ואח"ך העונה בעת צרה ואח"ך העונה בעת רחמים ואח"ך אלהי המרכבה ואח"ך רחום וחנון ·

גם בנוסח ה' עשה למען שמך לא יאמר למען

אורח

אורח תמימיך וכן נעקד באולמיך וכיוצא
מבלתי שיזכיר שמותם אלא צריך להזכיר כל אחד
בשמו ויאמר כך למען אברהם אורח תמימיך למען
יצחק נעקד באולמיך למען יעקב בנגלה בסולם
מתרומיך למען משה נאמן בכל ביתיך למען אהרן
כהן פאריך ותמיך למען יוסף צדיקך למען דוד
נעים זמירותיך למען פנחס זך קנא לשמיך למען
שלמה מלך בנה בית לשמיך (א"א גם כאן צריך להזכיר
פנחס אחר דוד מטעם שכתבנו למעלה)

גם בנוסח עשה למען אברהם יצחק ויעקב וכו'
צריך לומר עשה למען יוסף דוד ושלמה ובמחזורים
לא כתוב שם יוסף ועל כן כל אדם צריך לכתוב בסיד'
שלו כל הגהות הנ"ל כי הם בנויים על פי האמת
וסוד עמיק והשי"ת יעזרנו על דבר כבוד שמו הכי"ר

סדר הנהגת שבת ומוצאי שבת

ע"פ רבינו האר"י זיע"א

ביום שישי יתחיל לקרא הפרשה שנים מקרא ואחד
תרגום ואם נאנס כל היום ההוא ולא קרא
יקרא אותה ביום שבת אחר התפלה קודם קידוש:

בכל

בכל ערב שבת יקוץ צפרניו ידיו ורגליו ואח"ך
ירחוץ בחמין תחילה פניו ואח"ך ידיו ואח"ך
רגליו ואח"ך יטבול אם אפשר לו ולפחות יטבול
שתים אחת להפשיט בגדי החול מעל נפשו והשנית
להתדבק ולהמשיך בו קדוש' שבת ואח"ך יעשה קבלת
שבת מעומד ויאמר שלשה פעמים בואי כלה פעם
אחת לצד ימין ופעם א' לצד שמאל ופעם אחת
באמצע ויאמר בפעם שלישית בואי כלה שבתמלכתא
ובפעם שלישית יאמר בואי כלה בלחש מש"ך
בראש' ובשני' יאמר אותה בקול רם גם בשיאמ' ג"פ
בואי כלה יכוין לקבל סוד תוספת קדושת הנפש דשב'
ובשיאמ' ברכו קודם ת' יכוין לקבל תוספ' קדוש' הרו'
דשבת ובשיאמר ופרוש סוכת שלום עלינו יכוין לקבל
תוספת קדושת הנשמה דשבת ואם שכח לקבל
תוספת חלק הרוח דקדושת השבת בברכו הראשון
אשר קודם התפלה או אם לא שמע או יכוין בברכו
האחרון של אחר התפלה לקבל ביחד תוספת הרוח
ותוספת הנשמה לפי שאם לא קיבל תוספת הרוח
בברכו הראשון אי אפשר שיקבל תוספת הנשמה
ופרוש סוכת שלום ולכן עתה תכוין לקבל שניהם
ביחד

ביאור תוספת הרוח והנשמה

ואחר תפלת ערבית תלך לביתך ובכניסתך לבית תאמר בקול רם ובשמחה יתירה שבת שלום כחתן המקבל את הכלה בשמחה ובסבר פנים יפות ואם אמך קיימת בחיים תלך ותנשק ידיה ויש סוד בדבר (א"ה ול"ו גם ידי אבי ינשק אותה שעה בעבור כיבוד אב ואם אלא שאותה העת יש סוד בנשיקת ידי אמי יותר) ואח"ך תסתכל באור הנר אשר ברכו עליו להדליק נר של שבת ויש סוד בהסתכלות זו ואח"ך תעמוד מעומד אצל השלחן ותעמוד במקומך אשר תשב בו ותאמר דא היא סעודתא דחקל תפוחין קדישין והשלחן צריך שיהיה ערוך בו י"ב ככרות וטוב ג"כ שיהיה השלחן של ד' רגלים דוגמת שלחן המקדש וצריך שכל שני ככרות יהיו מונחים זה על גב זה וכאלו השני ככרות הם לחם שיש בו ב' פנים משני צדדין כדי שיהיו כדמיון לחם הפנים שבמקדש ותסדרם כעין סגול בצד ימין וכעין סגול בצד שמאל ואם אין לך י"ב ככרות לפחות תניח ד' ככרות וג"כ

ויהיו כל שנים מהם מחוברים יחד זה על גב זה כנז' ואח"כ תקיף את השלחן הקפה א' ואח"כ תקח ב' אגודות הדס בידך המוזמנים לפניך על השלחן שהם כנגד זכור ושמור ותברך עליהם ותריח בהם ואחר שתריח בהם תאמר תכף זכור ושמור בדיבור אחד נאמרו ואח"כ תחזור ותקיף בהם את השלחן פעם שנית בהיות ההדס בידיך : (א"ה הנה בעתה אחר הב' הקפות הנז' יתחיל לומר שלום עליכם ואתקינו סעודתא ולשון זה"ק כבתוב בסידור ובמנהג כל ישראל ואנחנו נוהגים לומר ג"כ פיוט אזמר בשבחין וכו' והנה שרבינו זלה"ה היה אומרו בתוך הסעודה אין קפידא בכך ויש לתת טעם למנהגנו הנז' מפני שפיוט הנז' יסדו רבינו ע'ר חכמת האמת בכל פרטי כוונות שבת כנודע ולכן רבינו זלה"ה שהיה מכוין בכל הכוונות הראויות לכוין בכל דבר ודבר במקומו ושעתו לא היה צריך לומר פזמון זה קודם הקידוש כי אם בתוך הסעודה אך אנחנו שאין אנחנו יודעים לכוין לכן יותר טוב לנו לומר פיוט זה קודם הכל ויהיה נחשב לנו

באז כיוונכו כל הכיוונות הרמוזים בו בדברים אשר.
נעשה אח׳ך ועל כן צריך לאומרו תחלה עובר
לעשייתן כן נ״ל)

ואח״כ תאמר הקידוש מעומד ותחלה תקבל
הכוס מזולתיך בשתי ידיך משתי ידיו אל
שתי ידיך ותתפסנו תחלה בשתי ידיך כנגד החזה
ואח״ך תתפסנו בידך הימנית לבדה מבלי סיוע
ידך השמאלית ותראה ותסתכל בעיניך בכוס היין
וזה סדר הקידוש תחלה תאמר מזמור לדוד ה׳
רועי לא אחסר כולו ואח״ך יום הששי ויכולו וכו׳
ואח׳ך סברי מרנן וברכת בורא פרי הגפן ואח״ך ברכת
אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו וכו׳ שיש בה ל״ה תיבין
ואח״ך תטול ידיך עד פרק הזרוע כראוי ובהלכה
ותחלה תרחץ ידך הימנית ואח״ך השמאלית
ואח״ך שניהם יחד ותשפשף היטב וצריך שבעת
שתברך על נט״י תגביה ב׳ ידיך זקופות למעלה כנגד
ראשך משני צדדי ראשך וצריך שיהיה כל זה מעומד
וכל נטילה מתלת סעודות צריך ליזהר בכל זה שיהיה
מעומד ושיגביה ידיו כנגד ראשו

ואח״ך

ואח"ך תשב לברך המוציא ותקח ב' ככרות העליונים
המלבניים ותחבר שניהם כשני ידיך ואחוריהם
יהיו דבוקים זה בזה וב' פנים שלהם מן הצדדין
ובאלו הם לחם אחד ובו ב' פנים ברמיזן לחם
הפנים שבמקדש ותכוין כי הלחם אשר בצד ימינך
הוא כנגד אות יוד של שם יהוה והלחם אשר
שמשך הוא אות וה' של שם יהוה
ואח"ך תבצע מן הלחם הימני שבידך כשיעור כזית
ותאכלנו אתה ותכוין שהכזית הזה היא
כנגד אות יו"ד של ההוי"ה ואח"ך תבצע בציעה שנית
כשיעור כבילה ותתן לאשתך ותכוין שהוא כנגד אות
יו"ד האחרונה של שם אדני ותכוין שיתחברו ויעשו שם
יאהדונהי ואח"ך תבצע ותתן לשאר בני הסעו'
היושבים שם (א"ה כאשר יגביה השקים העליונים
ביחד בידו לברך עליהם המוציא צריך שיגביהם
בעת הברכה למעלה מן השתי ככרות אשר היו
מונחים תחתיהם כדי להשפיע בהם כי ידוע שאלו
השתים העליונות הם אחד כנגד יו"ד ואחד כנגד וא"ו
שבשם ההויה והשנית אשר תחתיהם הימנית היא

כנגד ה' ראשונה שבהויה והשמאלית היא כנגד
ה' אחרונה שבהויה ולכן צריך להגביה בעת
הברכה הפסים העליונים כנגד השתים התחתונים
כדי שתשפיע הוי"ה כה"א ראשונים יהוא"ו כה"א אחרונ'
וכן הוא בסידור רבינו הרש"ש ז"ל והבן)

גם | דע כי בסעודה הראשונה של שבת תקרא ד'
פרקים משנה הראשונים ממסכת שבת שיש בה
כ"ד פרקים כנגד כ"ד קישוטי כלה · ובסעודת
שחרית ומנחה תשלים הכ"ד פרקים הנז' ומנהג
רבינו זלה"ה ללמוד משנה מסכת עירובין בליל
שבת אחר ברכת המזון ·

ואחר | גמר הסעודה הטול מים אחרונים בתוך
כלי והכוין לסלק ולדחות הסט"א מעל
השלחן שלא יקח יותר מן חלקו הראוי לו וצריך
להשפיל ידיך כלפי מטה במים אחרונים גם אין
להפסיק בין מים אחרונים לברכת המזון בשום דבר
ובשום פסוק או הלכה אך רק אלו הפסוקים דוקא
צריך לאומרם אחר מים אחרונים קודם ברכת המזון
והם מזמור אלהים יחננו כולו ואח"ך פסוק אברכה

את ה׳ בכל עת וכו׳ ואח״ך פסוק סוף דבר הכל נשמע וכו׳ ואח״כ פסוק תהלת ה׳ ידבר פי וכו׳ ואח״כ פסוק ואנחנו נברך יה וכו׳ ואח״כ פסוק וידבר אלי זה השלחן וכו׳ ואח״כ יברך ברכת המזון ותסגור עיניך בברכת המזון ותשים יד שמאלך על לבך כנגד החזה ויד ימינך על שמאלך ותברך ברכת המזון בכונה גמורה לפי שסט״א קאי לקטרגא ובפרט אם האדם מברך ביחיד ואחר סיום ברכת המזון תאמר פסוק עושה שלום במרומיו וכו׳ ובשבת וביום טוב ובראש ח״ש אם יש ג׳ אוכלים ועושים זימון טוב לברך ברכת המזון על הכוס אם יש לו יין :

מצות | עונה המובחרת מאד היא בליל שבת אחר חצות לילה :

ענין | הטבילה של שחרית ביום שבת הנה אם נטמא בקרי או בתשמיש המטה אין צריך להזכיר כי הטבילה אז מוכרחת ואמנם הגם אם לא הוצרך לטבול לסיבה הנז׳ מ״מ מצוה לטבול בבקר יום שבת כי כמו שצריך לטבול בערב

שבת להפריש בין החול לשבת כך צריך עתה טבילה
אחרת כי הפרש גדול יש בין קדושת ליל שבת
לקדושת יום שבת שהוא קדושה יתירה אך החילוק
הוא כי בערב שבת צריך ב' טבילות הא' להפשיט
בגדי החול מעל נפשו והב' להתלבש ולהמשיך בו
קדושת שבת אבל עתה בבקר יום שבת די לו
בטבילה אחת להמשיך עליו קדושה עליונה של יום
שבת ואינני מפשיט מעליו ח"ו קדושת ליל שבת:

במוסף של שבת יאמר סדר תכנת שבת וכו'
הנתקן על סדר אלפא ביתא דתשר"ת
והאחרונה מוסיפין חמשה אותיות מנצפ"ך והם
משיכי כלשון לייו פעלות בראוי גם שבורת שחדות
יעשה ככתוב בשע"ה ה' וג"כ צריך להקיף השלחן
שני פעמים כנ"ל וכן השיר והשירה ביום שבת
היא טובה לנפש הא"ם ומנהג רבינו זלה"ה לישן
בכל שבת אחר אכילה והוא מכלל עונג שבת:

זמן עטיפת הציצית במנחה הוא אחר קדיש
דקדושה ובא לציון קודם שיאמר הש"ץ פ'
ואני תפלתי כדי שתתעטף בציצית בעת רצון גם
בתפלת

תקון תפלה

בתפלת העמידה כשאומר ועל מנוחתם יקדישו
את שמך תכוין למסור נפשך על קידוש השם גם
הקדושה של פסוק קדוש · קדוש · קדוש · וכו'
שבתורה במנחת שבת יש בה סוד גדול וצריך ליזהר
בה מאד :

בסעודת המנחה של שבת אין מקדשין על היין
ואמנם עם כל זה בתוך הסעודה אחר
ברכת המוציא טוב לשתות יין באמצע האכילה
ולברך עליו בורא פרי הגפן וגם צריך שיהיה לפניו
שני אגודות הדס ויברך ויריח בהם בתוך הסעוד'
והאדם ירבה בכבוד סעודות של היום יותר מן
סעודת הלילה והכל יעשה לשם שמים בעזרת
הא"ל וישועתו ·

בענין ההבדלה מה שמבדילין בבית הכנסת מנהג
טוב הוא וידליק נר של שעוה ומברך
עליו בורא מאורי האש ולא יבדיל על נר שבבית
רק באבוקה מיוחדת ואין להטיל מים בכוס של
ההבדלה ובברכת עצי בשמים תקח ג' הדסים
שיש לך בבית משל שבת שהם משולשים ובשרים

ועתה

ועתה בליל מוצאי שבת תקחם בידך הם לברך ותריח בהם ויהיו שלשה הדסים הנו קשורים קשר אחד והגודה א׳ ותכוין כי שלשה הדסים אלו הם כנגד נפש רוח ונשמה ותכוין להשאיר לך כח מן תוספת נר״ן שנתוספו לך בשבת וזה נעשה לך עתה על ידי הדסים אלו בהריחך בהם וכבר נודע כי כל פעולות ליל שבת הם כדי להשאיר חלק מן תוספת שבת לימי החול הבאים ·

ובענין ברכת בורא מאורי האש צריך האדם לכוף ראשי אצבעותיו הימנים אל תוך כפו הימנית והגודל מכוסה תחתיהם ויהיו כפים כנגד פניו של אדם המברך וגם יהיו כפופים לפני הנר וכך תעשה תחילה הזקוף ידיך הימנית ואצבעותיך כלפי מעלה ופני האצבעות כנגד פניך ואח״ך הכוף ראשי אצבעותיך אל תוך הכף ותשאיר אחורי אצבעותיך כנגד הנר אמנם האצבעותיך יהיו כפופין למטה על גבי הגודל ותסתכל בצפרנים בלבד ולא בתוך פני האצבעות:

ענין קדושת ובא לציון שאומרים במוצאי שבת הכונה היא להמשיך הארת עולם האצילות

אשר

אשר בשביל תוספת שבת אל עולם הבריאה כי שם
כח׳ קדושת יכה לעליון והתקיים שם כל שבת וימי
החול עד שבת הבאה

ענין ויהי נועם שנוהגים לומר בכל מוצאי שבת
הנה זה ענין נפלא מאד להמשיך תוספת
קדושת שבת לכל ימי השבוע הבאה עד שבת
האחרת והנה מזמור זה של ויהי נועם צריך
לאומרו כולו מעומד ואם לא יוכל לעמוד במזמור
כולו הנה לפחות יאמר פסוק זה של ויהי נועם
מעומד ואח״כ ישב וצריך האדם להכין עצמו לקבל
אור תוספת שבת בששת ימי החול ובכן יגיע
מכלל והתקדשתם והייתם קדושים כי זהו דבר גדול
להתקדש האדם בימי החול מקדושת שבת ·
ודע כי ב׳ מיני תוספת קדושת שבת נתוספו
ביום שבת הא׳ היא על ידי התפלות והב׳
היא על ידי הסעודות וכנגד המשכת תוספת קדושת
השבת לימי החול מבחי׳ הסעודות אנחנו עושים
סעודה רביעית במוצאי שבת וכוונתה היא להמשיך
אור קדושת סעודות שבת לכל סעודות ימי החול
וכנגד המשכת תוספת קדושת שבת מבחי׳ התפלות
אנחנו אומרים מזמור זה של ויהי נועם וע״ז

הנהגה ממשכים אותו נועם העליון בכל תפלות השבוע

א"ה יצ"ו טוב שהאדם יאמר בפיו במ"ש קודם אמירת ויהי נועם וכו' לשון זה הריני מכין עצמי לקבל אור תוספת השבת בימי החול ואמשיך בצורת הא' ית' בימי החול מקדושת השבת וכמו שכתוב והתקדשתם והייתם קדושים ויהרמ"י ס"ט ויהיה נחשב לפניך כאלו כוונתי בכל הכוונות הראוי' לכוין בזה

גם קודם סעודה רביעית אחר שיאמר ליקב"ה ו וכו' יאמר נוסח זה הריני מוכן לסעוד סעוד' רביעית עתה במוצאי שבת כאשר תיקנו לנו חכמי' ז"ל והריני מכוין בסעודה זו להמשיך אור קדושת סעודות שבת לכל סעודות ימי החול ויהי נועם וכו' ובענין השארת תוספת הקדושה בזה סוף ער"ג כי ביום א' של השבוע נשארת בזה בחינת תוספת קדושת הנשמה ובהתחלה ליל ב' הלך ממנו והסתלק תוספת הרוח כנז' עד סוף יום ב' בשבת ואח"ך יסתלק ותוספת הנפש נשארת עד סוף יום ג' בשבת ואח"כ מסתלקים בזה תבין הטעם למה שאמרו רז"ל מה נק' הבדיל בליל מ"ש מבדיל והולך

עד יום ג' ולא עוד והטעם הוא כי עד או נשאר
בחינת תוספת שבת והבן זה
ובכל תיום ד' ואילך צריך לכוין באופן א' והוא
להכין עצמו שיקבל תוספת קדושת שבת הבא
בשלשה חלקי נר"ן שלו וביום ד' יכוין להכין עצמו
שיהיה ראוי ומוכן לקבל תוספת נפש משבת הבא זה
וביום חמישי יכוין להכין עצמו שיהיה ראוי ומוכן
לקבל תוספת רוח משבת הבא וביום הששי יכוין
להכין עצמו שיהיה ראוי ומוכן לקבל תוספת נשמה
משבת הבא כמלז כי ג' ימים הראשונים הם מכלל
שבת שעברה ושלשה ימים האחרונים הם מכלל השב'
הבאה ונמצא שיום השבת אהוא יום האמצעי הנז'
היה כמרכז ר' ג"כ כוס יצ'י שיכוין כוונת אלו הנז'
בשלש' ימים האחרוני' יזכה לחיים ב' שב' הבא אחריהם
א"ה יל"ו טוב לאדם ליזהר לומר אחר תפ' ערבית של
ליל ד' כך הריני מכין עצמי בעזרת הש"י ית'
לקבל תוספת נפש משבת הבא עלינו לחיים טובים
ולשלום ואחר תפלת ערבית של ליל חמישי יאמר כך
הריני מכין עצמי בעזרת האלקים לקבל תוספת רוח
משבת הבא עלינו לחיים טובים ולשלום ואחר ת"ע של
ליל ששי יאמר כך הריני מכין עצמי בעז"ה לקבל תוס'
נשמה משבת הבא עלינו לחיים טובים ולשלום ועוב

ג"כ שיאמר הדברים הנ"ל גם ביום קודם שיתחיל
בתפלה דהוי יום כיומו ועי"ז שידוע זה בסידור
התפלה כדי שלא ישכח והוא תקון יפה ונכון
דע כי ענין פסוק ויהי נועם שאומרים במוצאי
שבת קודם הבדלה כך הוא כמ"ש ובארו והוא כי
ג' מיני תוספת קדושת שבת הם הא' הוא מה שבא
אליו מצד קדושת השבת בעצמו וכנגד זה אנחנו
אומרים ויהי נועם ה' אלהינו עלינו וכנגד מה
שתיקן האדם והרויח ע"י מעשיו בהמשך ימי החול
כדי להמשיך עליו תוספת קדושת שבת בע"ש שבת
אנחנו מתפללים שגם מבחינה זו ישאר ממנה איזה
קדושה ולזה אומרים ומעשה ידינו כוננה עלינו
וכנגד מה שתיקן האדם והרויח בהמשך השבוע ע"י
מעשיות שעשה בו ענין ונסתלק ממנה שגם
מבחינה זו ישאר אלינו ולזה אומרים ומעשה ידינו
כוננהו כלומר שתהיה כונן ומתוקן אל המעשה ידינו
עצמו אשר נעשה ע"י הענין וזהו כוננהו לו בעצמו :
ס"ה יצ"ו הנה כאשר אל יו"ט במוצ"ש שאין
נוהגים לבלתי יאמרו ויהי נועם והמומר ויש
טעם על זה שתכה לך הוא טעם קלים אחר
והמנהג לפי דברי רבינו האר"י זצ"ל והכוונות שאי

כתב

כתב בזה צריך לאומרו גם כאשר חל יו"ט באמצע
השבוע ואמרתי יאה צריך גדול מאד ומי לא יחוש
לדברי רבינו הגדול האר"י זיע"א אשר האיר עיני
כל ישראל בקבלתו האמתית שקיבל מפי אליהו זכור
לטוב ועיין להרב הגאון חיד"א ז"ל בס' מורה
באצבע אות קס"ב שכתב שצריך לאמרו וכ"כ ג"כ
בברכי יוסף סי' רל"ה שצ"ל דרך האמת מוכרח
לאמרו ויהי נועם בכל מ"ש שאינו חול ואפי' שיהיה
יו"ט באמצע שבוע ע"ש וכן כ' ה' שלמי ציבור
בס"א דף רי"א ע"ג שלפי הזוה"ק צריך לאמרו בכל
מ"ש ואפי' שחל יו"ט באמצע השבוע ע"ש וכן כ'
הרב חסד לאלפים ז"ל ע"ש וכן כ' ה' מהר"ח פלאג"י
ז"ל בספר כף החיים ע"ש והנה בעת בזמן הזה
אשר נתפשטו מנהגי רבינו האר"י זיע"א בכל
העולם ורוב המנהגים אשר היו נוהגים בם קודם
ע"פ הפשט הנה בעת בטלו גם אלו: המון העם
וכולם נהגו ע"פ קבלת רבינו האר"י זיע"א הא
ראוי שגם מנהג זה צריך לעשותו ע"פ האר"י זיע"א
ובכל בתי כנסיות צריך לנהוג כן שכן הוא האמת
לאמרו ויהי נועם בכל מ"ש ואפי' שחל באמצע השבוע
יו"ט והי"ת ברחמיו הרבים יעזרנו על דבר כבוד
שמו תמיד מעתה ועד עולם אכי"ר :